

தமிழகக்

காணிக்காரப் பழங்குடியினரின்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

முனைவர் வே. சீதம்பரநாத பிள்ளை

UG6185

R007102

U.G.6185

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

தமிழகக் காண்க்காரப்
புழங்குடிமீனரீன்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

முனைவர் வே. சிதம்பரநாத பிள்ளை
பழங்குடிமக்கள் ஆய்வு மையம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

ISBN:81-7090-370-X

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெள்ளி விழா ஆண்டு வெளியீடு - 27

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு: 309

திருவள்ளூர்வராண்டு 2037, வைகாசி-சூன் 2006

நூல் : தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடியினரின்
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

ஆசிரியர் : வே. சிதம்பரநாத பிள்ளை

மொழி : தமிழ்

பொருள் : மானிடவியல்

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு 2006

பக்கம் : 110

தாள் : டி.என்.பி.எல்.மேப்லித்தோ 18.6 கிலோ

அளவு : டெம்மி 1/8

நூற்கட்டுமானம் : சாதாக்கட்டு

விலை : உரூ. 50/-

படிகள் : 1000

அச்சு : தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம்
தஞ்சாவூர்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்

முனைவர் சி.சுப்பிரமணியம்
துணைவேந்தர்

அணிந்துரை

பழங்குடி மக்களின் வாய்மொழி இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்றான பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பேணிக் காக்கும் வகையில் 'தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடியினர்! | நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' என்னும் நூலை உருவாக்கிய பேராசிரியர் முனைவர் வே.சிதம்பரநாதபிள்ளை அவர்கள் மிகுந்த பாராட்டிற்குரியவராகிறார். பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறவியலைப் பொறுத்தவரையில் இந்நூல் ஒரு புதிய வரவாகும் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்று.

ஏட்டிலோ எழுத்திலோ ஏறாத பழங்குடி இனத்தவரின் நாவில் வாழையடி வாழையாக வாழும் வாய்மொழி இலக்கிய வகைமைகளான பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றில் இலக்கிய இலக்கணப் பாணிகளையும், மனப் பக்குவத்தினையும், சிறந்த உத்திகளையும், கற்பனைத் திறனையும், அறிவுத்திறனையும் ஒரு சேரக் காணமுடிவதோடு பழமையான பண்பாடுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்புகள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. இத்தகைய தன்மைகளைத் தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடி மக்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் காணமுடிகிறது.

தற்காலத்தில் நாட்டுப்புறவியல் குறித்த ஆய்வுகள் பெருவாரியான அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தாலும், பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறவியல் குறித்த ஆய்வுகள் ஒரு சிலவே உள்ளன. இவ்வரிசையில் பேராசிரியர் முனைவர் வே.சிதம்பரநாதபிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்நூல் இடம்பெறுவது போற்றத்தகுந்தது.

இந்நூல் ஏழு இயல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. காணிக்காரர்கள்-ஒரு வரைவு என்னும் இயலில் காணிக்காரர்களின் வாழ்வியல் கூறுபாடுகளை விளக்கியுள்ள நூலாசிரியர், இவர்களிடையே பண்டுதொட்டு இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் தனித்துவமானதும், வேறு எந்தவொரு நாட்டுப்புறமக்களிடமோ அல்லது பழங்குடி மக்கள் இனத்தவரிடமோ இல்லாத சாற்றுப் பாடல்கள் என்னும் ஒருவகை புதிய நாட்டுப்புறப் பாடலின் தற்காலத்திய நிலை, பாடுவதற்குரிய அமைவிடம், பிரிவுகள், மேற்கொள்ளும் உத்திகள் ஆகியவற்றைக் குறித்துப் பரக்க விவரித்துச் செல்வது சிறப்பாக உள்ளது.

ஆவி வழிபாட்டினைப் பின்பற்றும் காணிக்காரர்கள், அவ் ஆவிகள் எல்லா நிலைகளிலும் தெய்வங்களாக நின்று அருள்பாலிக்கவேண்டிப் பாட்டுக்கழுவுகளில் அமர்ந்து பாடுகின்ற வருத்துப் பாடல்கள் என்னும் தோற்றப் பாடல்களில் இசைவாணர்போல தொடக்கநிலை, இடைநிலை, முடிவுநிலை ஆகியவற்றை அமைத்துப் பாடும் போக்கினை வருத்துப் பாடல்கள் என்னும் இயலில் ஆசிரியர் பலபட விதந்து காட்டியுள்ளார்.

நாகரிக மக்கள் பாடுவதைப்போன்று இவர்களிடையே பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் இடம்பெறும் செய்திகள் மற்றும் தெய்வங்கள், உறவினர்களில் தாய்மாமன் பெறும் சிறப்பிடம், தெய்வங்கள் குழந்தையைக் காக்க வேண்டுதல் போன்றவை வாழ்வியலோடு தோய்ந்து நிற்கும் இவர்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன என்பது வெள்ளிடமலை.

வினையாட்டுப் பாடல்களையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும் தனிநிலைப் பாடல்களையும் உதிரிப்பாடல்கள் என்ற தலைப்புவிழி நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ள பாங்கானது காணிக்காரர்களின் வாய்மொழி வழக்காறுகளை ஆய்வுலக ஆர்வலர்களுக்குத் தந்தே ஆகவேண்டும் என்ற உந்தவாவினைக் காட்டி நிற்பது பாராட்டிற்குரியதாகும்.

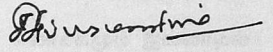
வாய்மொழி இலக்கியங்களும், வாய்மொழி வரலாறுகளும் மனித இனத்தின் பண்டையப் பண்பாட்டு மரபுகளையும், சுவடுகளையும் அறிந்துகொள்ளும் வாயில்களாக அமைவனபோன்று காணிக்காரர்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் இவ்வடிப்படைகளை நிறைவுசெய்யும் வண்ணம் அமைகின்றன.

பொதுவாகப் பழங்குடி இனத்தவரின் மொழிகளும், வாய்மொழி இலக்கியங்களும் உரிய முறையில் சேகரிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப் படாமல் அழியும் நிலையை நோக்கிச் செல்கின்றன என்ற எண்ணம் ஆய்வறிஞர்களுக்கு உண்டு. இந்நிலையை நீக்குவதாக இந்நூலாசிரியரின் பணி அமைந்துள்ளது என்பதனை இங்குக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

ஒப்பிலக்கண மொழியாய்வில் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்ததைப்போன்று பண்பாடுகளின் மீட்டுருவாக்கங்கள் குறித்த எதிர்கால ஆய்வுகளுக்குப் பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் பயன்பாடுடையனவாக விளங்கும் என்பது திண்ணம். இந்நிலைக்கு அடித்தளம் அமைவதுபோல் அமையும் இந்நூல், நாட்டுப்புறவியலாளர்களுக்குப் பொதுவாகவும், பழங்குடி மக்கள்சார் ஆய்வாளர்களுக்குச் சிறப்பாகவும் பயன்படும் என்பது என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கை என்பதால் பேராசிரியர் முனைவர் வே.சிதம்பரநாதபிள்ளை அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டு வெளிவர உறுதுணையாக விளங்கிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்புத்துறையினருக்கு என் அன்புநிலை பாராட்டுதல்கள்.

அன்புடன்

(சி.சுப்பிரமணியம்)

நன்றியுரை

'தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடியினரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' என்னும் ஆய்வுப் பணியினைத் தன்னார்வத்துடன் ஏழியல் விடுப்பில் மேற்கொள்ள அனுமதியளித்த தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக்குழுவிற்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை உரித்தாக்குகிறேன்.

இவ்வாய்வுப் பணியின் அருமையினை உணர்ந்து, அதனை மேற்கொள்ள அனுமதியளித்ததோடு சீரிய கருத்துக்களை நவீனறு செவ்வனே நிறைவேற வழிவகுத்துத் தந்த முன்னாள் துணைவேந்தர் முனைவர் **இ.சுந்தரமூர்த்தி** அவர்களுக்கு என் நெஞ்சுநிறை நன்றி.

இவ்வாய்வுப் பணியினை அச்ச வடிவில் வெளிவர ஆவன செய்து சீமிகு கருத்துக்கள் பலவற்றைப் பாங்காக எடுத்துத் தந்ததோடு அழகியதொரு அணிந்துரையையும் வழங்கிய இன்னாள் துணைவேந்தர் முனைவர் **சி.சுப்பிரமணியம்** அவர்களுக்கு என் நெஞ்சு நிறை நன்றி என்றுமுண்டு.

அலுவலக நடைமுறையில் எவ்விதச் சுணக்கமும் இல்லாமல் விரைந்து அனுமதியளித்து உதவிய முன்னாள் பதிவாளர் (பொறுப்பு) திரு இரா.செயக்குமார், அவர்களுக்கும், இன்னாள் பதிவாளர் (பொறுப்பு) முனைவர் **க.பாஸ்கரன்** அவர்களுக்கும் முன்னாள் தேர்வுநிலை உதவிப்பதிவாளர் திரு செ.பழனியப்பன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியது. மேலும் இவ்வாய்வுப் பணியை அச்ச வடிவிலாக்க உதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்புத்துறை இயக்குநர் (பொ) முனைவர் **ஆறு.இராமநாதன்** அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியது.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைப்பிற்குட்பட்ட நாகர்கோவில் தெ.தி.இந்துக் கல்லூரியின் தமிழியல்

ஆய்வு மையத்தில் ஏழியல் விடுப்புக்காலத்தில் இவ்வாய்வுப் பணியினை மேற்கொள்ள அனுமதியளித்து உதவிய தெ.தி.இந்துக்கல்லூரியின் நிர்வாகக் குழுத் தலைவர் பொறியியலாளர் திரு ப.ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் மற்றும் முன்னாள் கல்லூரி முதல்வர் முனைவர் ப.நாகலிங்கம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் என் உளப்புர்வ நன்றி.

ஆய்வுப் பணியினை செவ்வனே நிறைவுறத் தமிழியல் ஆய்வு மையத்தில் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதவிய துறைத்தலைவர் முனைவர் சு.செல்லையாபிள்ளை அவர்களுக்கு மனநிறைந்த நன்றி.

ஆய்வுப்பணி தொடர்பான நூற்களைத் தந்துதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூலக இயக்குநர்(பொறுப்பு) முனைவர் ப.சுந்தரேசன் அவர்களுக்கும், தெ.தி.இந்துக் கல்லூரி நூலகர் திரு சி.மாணிக்கவாசகம் அவர்களுக்கும் கனிவான நன்றிகள்.

அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்பது போல் தகவலாளிகளின்றி இவ்வாய்வுப்பணி இல்லை என்று கூறுமளவிற்குத் தரவுகளைத் தந்துதவிய காணிக்காரப் பழங்குடி இனத்தைச் சார்ந்த தகவலாளிகள் அனைவருக்கும் நன்றியினை உரித்தாக்கிக் கொள்வதோடு, தரவுப்பெட்டகமாக விளங்கிய இவர்களை இனம் கண்டு கொள்ள உதவிய காணிக் குடியிருப்புகளைச் சார்ந்த தலைவர்களுக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடப்பாடுடையேன்.

இவ்வாய்வுப்பணி அறிக்கையினைக் கணினிப்பதிவு வழி கையில் தவிழும் நிலைக்குச் செம்மையுடன் உருவாக்கிக் கொடுத்து உதவிய திரு ச.வேலு அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

வே.சிதம்பரநாத பிள்ளை

இயல் - 1

ஆய்வுத் தொடக்கவுரை

1.1. முகிழ்ப்புரை

நாகரிகத்தில் சிறந்து விளங்கும் மக்களைப் போன்றே பழங்குடியினத்தவரும் தங்களுக்கெனத் தனித்ததொரு பாரம்பரியத்தையும், பழக்கவழக்கங்களையும், பேச்சுவழக்குகளையும் கொண்டு வாழ்கின்றனர். இவர்களின் சிந்தனைச் சிறப்புகளை இவர்களிடையே வாழும் மலைசார் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. மேலும் இவர்களின் கற்பனைத்திறனையும், அறிவுத்திறனையும் ஒரு சேரக் காணமுடிகிறது.

பழங்குடியினரிடையே வாழுகின்ற வாய்மொழி இலக்கிய வகைமைகள் ஏட்டில் ஏறாதவைதான்: எழுத்தில் ஏறாதவைதான், இருப்பினும் வாய்மொழி வாய்மொழி இவர்களின் நாவில் வாழும் வாய்மொழி இலக்கிய வகைமைகளான பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பாடல்கள், கதைகள் போன்றவற்றில் சிறந்த உத்திகள், இலக்கியம் மற்றும் இலக்கணப்பாணிகள், மனப்பக்குவம் ஆகியவற்றைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. மேலும், இவற்றின்வழி நம் நாட்டின்

புழையான புழக்க வழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும் அறிந்துகொள்ள வாய்புகள் கிடைக்கின்றன. இத்தகைய போக்குகளைக் காணிக்காரப் புழங்குடியினரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் கொண்டு விளங்குகின்றன. வாய்மொழி இலக்கிய வகைமையைச் சார்ந்த புழங்குடி மக்கள் சார்ந்த நாட்டுப்புற பாடல்களும் சிறப்பிடம் பெறுவதோடு, பிரிக்க இயலாத உறவையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. இத்தன்மையினைத் தமிழகக் காணிக்காரப் புழங்குடியினரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் காணமுடிகிறது.

1.2. ஆய்வின் நோக்கம்

தற்காலத்தில் நாட்டுப்புறவியல் குறித்த ஆய்வுகள் தமிழில் மிகவும் பரந்துபட்ட அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் மலைசார் நாட்டுப்புறவியல் குறித்த ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. மறைந்து கிடைக்கும் மனித இனத்தின் பண்டையப் பண்பாட்டு மரபுகளையும், சுவடுகளையும் அறிந்து கொள்ள வாய்மொழி இலக்கியங்களும், வாய்மொழி வரலாறுகளும் ஏதுக்கள் என்ற நிலையில் துணைசெய்கின்றன. இந்நிலையில் காணிக்காரப் புழங்குடியினரிடையே வழக்கில் இருந்து வரும் வாய்மொழி இலக்கிய வகைமையைச் சார்ந்ததும், மலையாள மொழியின் பேச்சுவழக்கு முற்றிலும் நீக்கப்படாவிட்டாலும் ஓரளவிற்குத் தமிழில் கிடைக்கப் பெற்றதுமான சாற்றுப் பாடல்கள், வருத்துப் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், உதிரிப் பாடல்கள் ஆகிய வாய்மொழிப் பாடல்கள் இவர்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை அறிந்து கொள்ளத் துணைசெய்வதால் அவை குறித்த ஆய்வே இவண் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

மேலும், இவ்வாய்வின்மூலம் வாய்மொழிநிலையில் உள்ள காணிக்காரர்களின் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் காலப்போக்கில் அழிந்து விடாமல் இருக்கும் பொருட்டுச் சேகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுவதோடு

பிற்கால நவீனத்துவ பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுகளுக்கு அடித்தளம் அமைக்கும் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலும் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

1.3. ஆய்வு எல்லை

'தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடியினரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' என்பது ஆய்வின் தலைப்பாகும். ஆய்வின் களப்பகுதி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் 61 குடியிருப்புகளும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் 5 குடியிருப்புகளுமாகும். இவர்களின் மக்கட் தொகை 5325 ஆகும்.

1.4. ஆய்வு அணுகுமுறை

ஆய்வில் பகுப்பாய்வுமுறை, விளக்கநிலை ஆய்வுமுறை, சமூகவியல் ஆய்வுமுறை ஆகிய முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1.5. ஆய்வு மூலங்கள்

காணிக்காரப் பழங்குடியினர் தம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை மலையாளப் பேச்சுவழக்கிலேயே பாடுகின்றனர். இருந்தபோதிலும், முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்குத் தமிழில் (சிறிதளவு மலையாளப்பேச்சு வழக்கு இடம் பெற்றுள்ளது) பாடுபவர்களைக் கண்டுகொள்ள முன்னோடிக் களப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் உள்ள களப்பணிகள் மூலம் முதன்மை சான்றாதாரங்களான அவர்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. இப்பாடல்களைக் குறித்த ஆய்வுகளும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், நூற்களும் துணைமைச் சான்றாதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1.6. ஆய்வின் நியாயப்பாடு

முந்தையக்காலத்தில் வாய்மொழிநிலையில் இருந்த சங்கப்பாடல்கள் பிறறைக்காலத்தில் ஓலைச்சுவடிகளில் இருந்தமையால் தான் தமிழர்கள் அவை குறித்து அறிய நேர்ந்தது என்பது வெள்ளிடைமலை. இச்சங்கப் பாடல்களைப் போன்று நாட்டுப்புற மக்களிடையே வழங்கும் வாய்மொழிப் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், கதைகள், விளையாட்டுக்கள், கலைகள் போன்றவற்றை ஆவணப்படுத்திப் பேணிக்காத்தால்தான் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் நிலைகளை வருங்காலத்தில் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். நாட்டுப்புறவியலில் ஓர் அங்கமாக விளங்கும் பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறவியல் தன்மைகளும் பேணிகாக்கப்பட வேண்டியவையே.

எதிர்கால ஒப்பாய்வுகளுக்கும், பண்பாடுகளின் மீட்டுருவாக்கத்திற்கும் பழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறவியல் தன்மைகள் மிகவும் பயன்பாடு உடையனவாக விளங்குவது திண்ணம். ஏனெனில், மொழியாய்வில் பழங்குடி மக்களின் மொழிகள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றதோடு, பல்வேறு மொழிக்கூறுகளின் உறுதியான நிலைப்பாடுகளுக்கும் அடிப்படைகளாக அமைந்தன. பொதுவாக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு அடிப்படையில் பழங்குடியினரின் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் போன்றவை மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இக்குறையினை நீக்கும்பொருட்டு முடிந்த அளவு தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கில் பாடப்பட்ட “தமிழகக் காணிப்பழங்குடியினரின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்” சேகரிக்கப்பட்டு ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

1.7. ஆய்வு முன்னோடிகள்

காணிக்காரர்கள் குறித்து மானிடவியல் நோக்கில் ஏராளமான ஆய்வுகளும், மொழியியல் நோக்கில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மானிடவியல் நோக்கில் அமைந்த ஆய்வுகள் பெரும்பாலானவை கேரளப்பகுதி காணிக்காரர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

காணிக்காரர்களின் “மக்கட்தொகையியல்” (நாக், எம்.கே., 1954), “கிராம அமைப்பு” (சர்மா, ஜோதிர்மாய், 1952) “சமூக-பொருளாதார அமைப்பு” (முகர்ஜி பாபானந்தா, 1953), “மரபுவழிச்சட்டங்கள்” (மாத்துார், பி.ஆர்.ஜி., 1978), “குடும்ப அமைப்பு” (நாக், எம்.கே., 1954, 1956), “மதங்களும், மந்திரச் சடங்குகளும்” (ஞானம்பாள், கே., 1954) “திருமணம்” (முகர்ஜி, பாபானந்தா, 1956), “தலைவரின் (மூட்டுக்காணியின்) செயல்பாடுகள்” (சுட்சி, ஜி.எல்., 1958), “இறப்புச்சடங்குகள்” (ஞானம்பாள், கே., 1952) ஆகிய ஆய்வுகள் கேரளப்பகுதி காணிக்காரர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மானிடவியல் நோக்கில் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன.

“திருநெல்வேலி பாபநாச மலைவாழ் காணிக்காரர்கள்” (அகமது, எஸ்.கே. மற்றும் வர்க்கீசு, ஜ., 1965), “காணிக்காரர்கள்-ஒரு வரைவு” (அகத்தியவிங்கம், ச., ஆ. இ.) “காணிக்காரர்கள்” (பாலகிருஷ்ணன், ஆர்., 1972) “கன்னியாகுமரி மாவட்டக் காணிக்காரர்களின் சிக்கலான பிரச்சனைகள்” (ஜக்கா பார்த்தசாரதி, 1990), “காணிக்காரப் பெண்மரிடம் காணப்படும் சமூக-பொருளாதார மாற்றங்கள்” (ஜக்கா பார்த்தசாரதி, 1990) ஆகிய ஆய்வுகள் தமிழகக் காணிக்காரர்கள் குறித்து மானிடவியல் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

“காணிக்காரர்களின் வாழ்க்கையும், மொழியும்” (ஸ்ரீகுமாரி, 1972) என்னும் ஆய்வு கேரளக் காணிக்காரப் பழங்குடியினரைக் குறித்து மொழியியல் நோக்கில் ஆராயப்பட்டது. “காணிக்காரர்களின் பேச்சுவழக்கு” (அத்தியலிங்கம், ச.,1976) என்னும் ஆய்வும் “கருத்துப் பரிமாற்றம், மொழி மற்றும் மேம்பாடு (தமிழகக் காணிக்காரப் பழங்குடியினரை அடிவொற்றியது)” (சிதம்பரநாதிள்ளை, வே., 2001) “காணிக்காரர்களின் மொழிமேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்” (சிதம்பரநாதிள்ளை,வே.,2001) ஆகியன மொழியியல் பார்வையில் அணுகப்பட்ட ஆய்வுகளாகும்.

“காணிக்காரப் பழங்குடி இனத்தவரின் வழக்காற்றியல்” (தர்மராஜ், யோ., 1994) என்னும் ஆய்வு நாட்டுப்புறவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் மலையாளப் பேச்சுவழக்கில் அமைந்த கேரள மற்றும் தமிழக மலைப்பகுதிகளில் வாழும் காணிப் பழங்குடியினரை அடிவொற்றி மேற்கொள்ளப்பட்டதொரு ஆய்வாகும்.

1.8. ஆய்வின் கட்டமைப்பு

இந்த ஆய்வானது மொத்தம் ஏழு இயல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

“ஆய்வுத் தொடக்கவுரை” என்னும் முதல் இயலில் ஆய்வின் நோக்கம், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வு மூலங்கள், ஆய்வின் நியாய்ப்பாடு, ஆய்வு முன்னோடிகள், ஆய்வின் கட்டமைப்பு ஆகியவை குறித்த செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

இரண்டாம் இயலான “காணிக்காரர்கள் - ஒரு வரைவு” என்பதில் அவர்களின் தோற்றம், வாழ்கின்ற இடத்தின் நிலை, மேற்கொள்கின்ற தொழில்கள், பின்பற்றும் மத அடிப்படையிலான

வழிபாட்டுமுறைகள், சடங்குகள், கொண்டாடும் விழாக்கள், பேச்சு மொழியின் நிலை, கல்விக்காக நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்கள், மேம்பாட்டு நிலைகளுக்கு நேசக்கரம் நீட்டும் தன்னார்வத்தொண்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவை குறித்துச் செய்திகள் தரப்பட்டு முழுமையான நிலையில் அவர்களைக் குறித்து அறிய வாய்ப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாம் இயலான “காணிக்காரர்களின் சாற்றுப் பாடல்கள்” என்பதில் அவர்களுடைய சாற்றுப்பாடல்களின் இன்றைய நிலை, பாடும் காலமும், எதிர்பார்ப்பும், பாடும் மேடை, பாசுபடுத்தப்பட்ட வகைகள், பாடுபவர் தேய்வங்களைப் பணிந்து வேண்டுகல், பாடல்களின் தொடக்கநிலை அமையும் விதம், மேம்போக்காகச் செல்லும் தன்மை, கடைபிடிக்கப்படும் உத்திகள், முடிவுறும் தன்மை ஆகியவை குறித்து விரிவாகச் செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

“வருத்துப் பாடல்கள்” என்னும் நான்காம் இயலில் எந்தெந்த தேய்வங்கள் பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன என்பது குறித்தும், பாடப்படும் குழல்கள், பாட்டுக்கமுவு, பாடல்களின் தொடக்கநிலை, முடிவுநிலை, மருள் வருதல் ஆகியவை குறித்தும் உரியவாறு கருத்துக்கள் தரப்படுகின்றன.

ஐந்தாம் இயலான “தாலாட்டுப் பாடல்கள்” என்பதில் தாலாட்டின் தொடக்கம், அமையும் விதம், தாலாட்டுப் பாடல்களின் போக்குகள், காக்கும் தேய்வமான மம்பிள்ளைத் தாங்கள் தேய்வம் குறித்த செய்திகள், தொடட்டில் கட்டும் முறை, மேற்கொள்ளும் தொழில்கள் குறித்த செய்திகள், உறவினர்களும் தாய்மாமனும் இடம் பெறும் பாங்குகள், தேய்வங்கள் குழந்தையினைக் காத்து நின்றல் ஆகியன குறித்துச் செய்திகள் தரப்படுகின்றன.

“உதிரிப் பாடல்கள்” என்னும் ஆறாம் இயல் விளையாட்டுப் பாடல்கள், நாப்புரட்டுப் பாடல்கள், தனிநிலைப் பாடல்கள் என்னும் நிலைகளில் குறைந்த எண்ணிக்கையில் காணிக்காரர்களின் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெற்றாலும் உரியமுறையில் பாங்குறச் செய்திகள் தரப்படுகின்றன.

ஏழாம் இயலான “ஆய்வு முடிவுரை” யில் முதல் இயல் தவிர்த்த பிற இயல்களில் முடிவுகளாக அமையும் செறிவுக்கருத்துக்கள் எடுத்தியம்பப்படுவதோடு எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கூரிய தோற்றுவாயில்கள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முடிவுரை தவிர்த்த ஏனைய எல்லா இயல்களின் இறுதியிலும் அடிக்குறிப்புகள் இடம் பெறுகின்றன. ஆய்வு முடிவுரையினை அடுத்துப் பல்வேறு தலைப்புகளில் அமைந்த பின்னிணைப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. இறுதியில் துணைநின்ற வெளியீடுகள் பகுதி இடம் பெறுகின்றது.

இயல் - 2

காணிக்காரர்கள் - ஒரு வரைவு

2.1. முகிழ்ப்புரை

மனித இனத்தின் சமூகப்பழக்கங்களில் மொழியைப் பயன்படுத்துதல் என்பதும் ஒன்றாகும். இப்பழக்கம் வாழ்க்கை, வரலாறு மற்றும் சமூக அமைப்புகளில் பிரதிபலிக்கும் தன்மை கொண்டது. மேலும், இத்தன்மை மனிதனை இனங்காட்டுவதால் மொழியினை ஓர் அடையாளச் சின்னமாகக் கொள்ளலாம். அன்றியும், பிற உயிரினங்களிலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டும் பண்பாட்டுக்கூறாகவும் இது விளங்குகிறது. தமிழகக் காடுகளிலும், மலைகளிலும் இனங்காணப்பட்ட பல்வேறு மொழிகளையும், பண்பாடுகளையும் கொண்ட 36 பழங்குடி இனத்தவரில் காணிக்காரப்பழங்குடி இனத்தவரும் ஒருவர். பொதுவாக இவர்களைக் காணி என்றே அழைப்பர்.

தமிழில் காணி என்பது நிலத்தின் அளவு குறித்த சொல்லாகும். இதனோடு உரிமையினைக் குறிக்கும் ஒட்டு வடிவமான “காரன்” என்பதனை இணைத்தால் “காணிக்காரன்” என்றும் சொல் வடிவம் கிடைக்கப்பெற்று அதன் பொருள் “மரபுவழியாக வந்த நிலத்தின் உரிமையாளர்” என அமைந்துவிடுவதாக அகத்தியலிங்கனார் குறிப்பிடுகிறார்.¹ காடு என்ற பொருளைத் தரும் கான் என்ற சொல்லே காணி என்றும் வடிவத்தின்

வேர்ச்சொல் என்றும், காணி என்றால் காட்டில் வாழ்பவர்கள் என்றும் பாலகிருட்டிணன் விளக்கம் தருகிறார்.²

இவர்கள் இந்தியாவில் தமிழகத்தின் கன்னியாகுமரி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலும், கேரளாவின் திருவனந்தபுரம் மற்றும் கோல்லம் மாவட்டங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். 1991-ஆம் ஆண்டைய மக்கட்தொகை கணக்குப்படி தமிழகத்தில் இவர்களின் எண்ணிக்கை 5325 ஆகும்.³ இவர்கள் குமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை வட்டத்தில் ஒரு குடியிருப்பிலும், கல்குளம் வட்டத்தில் 35 குடியிருப்புகளிலும், விளவங்கோடு வட்டத்தில் 25 குடியிருப்புகளிலும் வாழ்வதாகவும் 1328 குடும்பங்கள் இருப்பதாகவும் ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.⁴ இதேபோல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஐந்து குடியிருப்புகளில் மொத்தம் 111 குடும்பத்தினரும் வாழ்வதாக அரசு குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

2.2. தோற்றமும் பண்பும்

பொதுவாக, காணி மக்கள் கறுத்த நிறமும், சூட்டையான உருவமும் உடையவர்கள். இவர்களுடைய முகம் வட்டவடிவிலும் சோரசோரப்பாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் மூக்கு தட்டை வடிவமாக உள்ளது. ஆண்களும், பெண்களும் சுருட்டையான தலைமுடியை உடையவர்கள். தொடக்கக்காலத்தில் மரவரிகளையும், இலைகளைக் கொண்ட ஆடையினையும் அணிந்துவந்த காணி மக்களில் ஆண்கள் தற்கால நாகரிக உடைகளை அணியத் தொடங்கியுள்ளனர். முதிய காணிப்பெண்கள் இடுப்பிற்குக் கீழே வேட்டியினையும், இடுப்பின் மேல் பகுதியில் இரவிக்கையினையும் அணிய, இளம் பெண்டிர் தற்கால நாகரிக உடைகளை அணிகின்றனர். ஆண்களும், பெண்களும் பித்தளை அல்லது வெள்ளியாலான கடுக்கன்களையும் அணிகின்றனர்.

இவர்கள் காட்டுப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த போதிலும் கொடூரமான செயல்களைப் புரிபவர்கள் அல்லர். உண்மையில் பயந்த சூபாவம் உடையவர்கள். காணிப்பெண்டிர் ஒழுக்கத்தைக் கடைபிடிப்பதில் சிறந்தவர்களாகவும், மிகுந்த கூச்ச சூபாவம் உடையவர்களாகவும் உள்ளனர். பெண்டிரிடம் ஆண்கள் மிகுந்த மரியாதையுடையவர்களாக நடந்து கொள்கின்றனர். காணியல்லாத பிறரிடம் பேசுவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். காணி ஆடவர் தைரியம் உடையவர்களாக இருந்தாலும் காணியல்லாதவரிடம் பேசுவதற்கு மிகவும் தயக்கமுடையவர்களாக உள்ளனர். சில நேரங்களில் பேசாமலும் இருந்து விடுகின்றனர். கொடூர குணமுடைய காட்டு மிருகங்கள் வாழும் கானகங்களில் தைரியமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

2.3. வாழ்மிடம்

மூங்கில்களாலும், காட்டுப்புற்களாலும் கட்டப்பட்ட சதுரவடிவம் கொண்ட குடிசைகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மலைப்பாங்கானதும் அடர்ந்த காடுகளைக் கொண்டதும் நீர் வசதியினை உடையதுமான பகுதிகளில் வாழும் காணிப்புழங்குடியினர் தாங்கள் வாழும் ஊரினைப் பாடி என்றும், காணிக்குடி என்றும், காணிப்பத்து என்றும் அழைக்கின்றனர். ஒவ்வொரு காணிக்குடியிலும் தலைவர் ஒருவர் உள்ளார். அவரை மூட்டுக்காணி என்று அழைக்கின்றனர். மேலும் இக்குடியில் மந்திரவாதியாகச் செயல்படும் பிலாத்தி என்பவரும் உண்டு. மூட்டுக்காணியின் முடிவுகளின்படி இவர் செயல்படுவதால், பிற காணிப்புழங்குடியினரால் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறார். காணிப்புழங்குடி குடும்பங்கள் இல்லங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வில்லங்கள் அண்ணன்தம்பி இல்லங்கள், மச்சம்பி இல்லங்கள் என இருவகை இல்லங்களாகப் பாசுபடுத்தப்படுகின்றன. இவ்விருவகை இல்லங்களும் தனித்தனியாக ஐந்து பிரிவுகளை உடையன.

அவை பின்வருமாறு அமைகின்றன:

அண்ணள்தம்பி இல்லங்கள்

1. தலமில்லம்
2. கையில்லம்
3. பெருஞ்சில்லம்
4. மாங்கோட்டில்லம்
5. மேனில்லம்

மச்சம்பி இல்லங்கள்

1. மூட்டில்லம்
2. பெருமனில்லம்
3. பாலாமில்லம்
4. விளநாட்டில்லம்
5. குறமில்லம்

இவ்வில்லங்கள் திருமண உறவிற்காகப் பாசுடுத்தப்பட்டவையாகும்.⁵

2.4. காணிப் பெயர்கள்

ஆண்கள் தங்களின் பெயர்களை அடுத்துக் காணி என்னும் சொல்லை இணைத்துக்கொள்கின்றனர். இராமன்காணி, ஐயப்பன்காணி, கிருஷ்ணன் குட்டிகாணி போன்ற பெயர்கள் இவ்வாறு அமைந்தவையே. மேலும், இப்பெயர்கள் இந்துக்கடவுளரின் பெயர்களாகவும் உள்ளன. காணிப்பெயர்களின் பெயர்களான பார்வதி, இசக்கி போன்றவை பெண் தெய்வங்களின் பெயர்களாக உள்ளன. சில பெயர்கள் இயற்கையைச் சார்ந்தவையாக உள்ளன என்பதைச் சந்திரன், சூரியன் போன்ற பெயர்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. காணி மக்களில் சிலர் கிறித்துவத்தைத் தழுவினதன் காரணமாக அந்தோணி, ரீத்தாம்மாள் போன்ற பெயர்களை வைத்துள்ளனர். இவர்களிடையே காணப்படும் சில பெயர்கள் காரண அடிப்படையில் எழுந்தவையாகவும் உள்ளன. பரந்த முகத்தினை உடைய காணியைப் பரப்பன்காணி என்றும், ஊனமுற்ற காணியை முண்டன் காணி என்றும், கறுத்த நிறமுடைய பெண்ணைக் கறுப்பி என்றும் அழைப்பதிலிருந்து இந்நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

2.5. தொழில்

விவசாயம், வேட்டையாடுதல், தேன் சேகரித்தல் போன்றவை காணிக்காரர்களால் வழிவழியாகப் பின்பற்றப்படும் தொழில்களாகும். ஆண்டிற்கொருமுறை நெற்பயிர் விவசாயம் மேற்கொள்கின்றனர். நெற்பயிர் விவசாயம் செய்ய நிலத்தைப் பண்படுத்தும்போது மண்வெட்டியினை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர். களையெடுப்பதற்கும், அறுவடை செய்வதற்கும் காணிப்பெண்டினரை மட்டுமே பணியில் அமர்த்துகின்றனர். தாங்கள் வாழும் வீட்டைச் சுற்றி வாழை, தென்னை, கமுகு, காயி போன்றவற்றையும் பயிர் செய்கின்றனர்.

இவர்கள் வேட்டைத்தொழிலில் அதிக ஈடுபாடுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். வேட்டைக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் காத்திரமக்கள் தெய்வத்தை வணங்கிவிட்டுச் செல்கின்றனர். வேட்டையாடும்போது கிடைக்கின்ற மான் வகையைச் சார்ந்த மிளாவின் இறைச்சியினையும், கிளி மற்றும் காட்டுக்கோழியின் இறைச்சியினையும் உண்கின்றனர்.

தேன் சேகரிக்கக் காட்டிற்குச் செல்லும்போது மூட்டுக்காணியின் முன்னால் நின்று தெய்வத்தினை வணங்குகின்றனர். தேன் சேகரிக்கும் இடத்தில் தேனீக்களை விரட்டுவதற்குப் பஞ்சினை நெருப்பிட்டுப் புகையினை ஏற்படுத்துகின்றனர். பின்னர் தேனடைகளைப் பிழிந்து வடிகட்டிச் சேகரித்து வைக்கின்றனர்.

2.6. மதமும் வழிபாடும்

காணிப் பழங்குடியினர் பின்பற்றும் மதம் குறித்து உறுதிபட எதனையும் கூற இயலவில்லை. இவர்களின் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இடம் பெறும் சிவன், விஷ்ணு, சுப்பிரமணியன், ஐயப்பன், பார்வதி, இசக்கி, முத்தாரம்மன், தம்புரான் போன்ற பெயர்களில் இருந்து இவர்கள் இந்துமதக்

கடவுளர்களை வணங்குவதாகத் தெரிகிறது. ஐயப்பக்கடவுளைச் சாஸ்தா என அழைக்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் சடங்குகளில் இந்துமதச் சம்பிரதாயங்களை முற்றிலும் கடைபிடிக்க வில்லை. அன்மைக்காலத்தில் கிறித்தவமதத்தைத் தழுவிய குறைந்த எண்ணிக்கையுடைய காணிமக்களுங்கூட கிறித்தவ மதச்சடங்குமுறைகளைச் சரிவரப் பின்பற்றவில்லை. மதசார்புநிலை குறித்து அறுதியிடமுடியாவிட்டாலும், காணிப் புழங்குடியினர் அவர்தம் மரபுவழி முறைகளையே பின்பற்றிச் சடங்குகளை நடத்தி வருகின்றனர்.

இவர்கள் முத்தனையும், முத்தியையும் வணங்குவதிலிருந்து முன்னோர்களைத் தெய்வமாக வணங்கும் வழக்கத்தினை உடையவர்கள் என அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. காலாட்டுத்தம்பூரான், மம்பிள்ளைத்தெய்வம் போன்றவர்களை வணங்குவதால் ஆவா வழிபாட்டிலும் ஈடுபாடுடையவர்கள் என்பதனைத் தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. சூரியவழிபாட்டிலும் அதிக அக்கரை உடையவர்கள். அதிகாலையில் திறந்தவெளியில் சோறுசமைத்து, வாழையிலையில் படைத்துச் சூரியனை நோக்கி வழிபடுகின்றனர். பின்னர் நீருள்ள சிறிய பாத்திரத்தில் மருதப்பூவினை இட்டுச் சூரியனைநோக்கித் தெளிக்கின்றனர். இந்நிகழ்வினை நீரும்பூவும் கொடுத்தல் என்கின்றனர். இதனால் இயற்கை வழிபாட்டினைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றனர் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இவர்களிடையே வனதேவதைகளை வணங்குகின்ற வழக்கமும் உள்ளது. இத்தேவதைகள் காத்திரமக்கள், ஆயிரவல்லி, மல்லன் தம்பூரான், மாடன், மாத்த பொருமாள், கோட்பாரத்து தம்பூரான், கீழ்மலைத் தம்பூரான் ஆகியோரின் குழந்தைகள் என்கின்றனர்.⁶ மக்களுக்குப் பாதுகாவலனாக மாடன் விளங்குவதால் எல்லா விழாக்களிலும் அம்மாடனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். பாதுகாக்கும் பணியை மாடனின் பிரதிநிதியாக விளங்கும் மல்லனே செய்வதாக எண்ணுகின்றனர்.

உருவ நிலையில் வழிபடும் தெய்வங்களாக விளங்குபவை ஒரு காலத்தில் சிறக்க வாழ்ந்த முன்னோர்களே என்ற எண்ணம் இவர்களிடையே உண்டு.

2.7. சடங்குகள்

காணிக்காரர்கள் முதல் பூப்பெய்தலை மெச்சுடு, தன்னத்தான் அறிதல், வயது அறிதல், திரளுதல் என அழைக்கின்றனர். பூப்பெய்த பெண்ணைத் தனித்ததொரு வீட்டில் ஏழு நாட்கள் தங்க வைக்கின்றனர். பெண்ணின் கொப்பூழின் மேல் ஹுத்த பொரியை வைத்துப் பச்சைந்தலின் கீழுள்ள பரந்த கல்லின்மேல் உட்காரவைத்து வயதான பெண்டிர், அண்ணி முறையுள்ளவர்கள் ஏழு குடங்களில் தண்ணீர் எடுத்துப் பந்தலின் மேல் விடுவர். பந்தலின் மேல் விழும் தண்ணீர் அப்பெண்ணின் தலையில் விழுகிறது. பெண்ணின் தாய்மாமன் உணவுப்பொருள்களுடன், வேட்டியும் இரவிக்கையும் எடுத்து வருகின்றான். இதன் பின்னர் ஏற்படுகின்ற மாதவிடாய்க் காலங்களில் வீடுகளில் நான்கு நாட்கள் தனியாகத் தங்க வைக்கப்படுகிறாள்.

இளம் பருவத்திலேயே காணிப்பழங்குடியினரிடம் திருமணம் நடப்பதுண்டு. பெண் குழந்தைக்கு 12 அகவையிலும், ஆண் குழந்தைக்கு 16 அகவையிலும் திருமணம் நடப்பதுண்டு. பெரும்பாலான திருமணங்கள் பெற்றோரால் நடத்தப்படுவதாகும். காணிமக்கள் ஒழுக்கதிற்கும், கற்பு நிலைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்கள். திருமணங்கள் பெண் வீட்டிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. திருமண நாளன்று பெண்வீட்டில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் கூடுகின்றனர். மூட்டுக்காணி திருமணத்தை நடத்தி வைக்கிறார். மாப்பிள்ளை பெண்ணின் கழுத்தில் தாலியினைக் கட்டியிறகு விருந்து நடத்தப்படுகின்றது.

கருவுற்ற பெண்டினை மருத்துவ முத்திமார் என்னும் தெய்வமே பாதுகாப்பதாக இவர்கள் நம்புகின்றனர். கருவுற்ற பெண்ணை வயிரோடிருக்கிறாள், துடிக்காரி, சூலி, கர்ப்பிணி, மாசமாயிருக்கிறாள் என்னும் சொற்களால் குறிப்பிடுகின்றனர். பெண்ணின் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு வேண்டிய உணவு வகைகள் கொடுத்தலை யாக்கு கொடுத்தல் என்பர். கருவுற்ற ஏழாவது மாதத்தில் தான்வாமும் வீட்டிற்கு முன்னால், கருவுற்ற பெண் ஏழு மண் பாணைகளில் அரிசினையிட்டுச் சமைக்கும்போது கொதிக்கும் நிலையில் அவற்றை வணங்குகிறாள். குழந்தை பெற்ற பிறகு அவள் தனி வீட்டில் 11 நாட்கள் தங்க வைக்கப்படுகிறாள். ஆண் குழந்தை பெற்றால் குரவையிடுகின்றனர். மேலும், இந்நாட்களில் வீட்டிலுள்ள பிறரோடு பழகுவதற்கும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

ஒருவர் இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தால் அவரின் அருகே மூட்டுக்காணியும், பிலாத்தியும் உட்கார்ந்து கொண்டு சாற்றுக்கவி பாடுகின்றனர். இவர்கள் இறந்தவரின் தலைமுடியினைக் கத்திரித்துச் சுங்கு ஒன்றினை நடத்துகின்றனர். இச்சுங்கிற்குக் குடுமிவெட்டு என்று பெயர். இறந்த செய்தியினை விளிக்காணி எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கிறார். இறந்தவரின் வீட்டிற்கு வடமேற்கு மூலையில் தெற்கு வடக்காகச் சுவக்குழி வெட்டப்பட்டு அதனுள் சுலம் புதைக்கப்படுகிறது. பின், அக்குழியின் மேல் சிறிய மேடு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. சுவ அடக்கத்திற்கும் பிறகு வீட்டிற்குச் செல்வதற்கு முன்னால் அடக்கத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் குளிக்கின்றனர். இந்நிகழ்வு புலைக்குளி என அழைக்கப்படுகிறது. ஏழு நாட்களுக்குத் துக்கம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஏழாவது நாள், நடைபெறும் சுங்கினைத் தளிச்சகுழி என்கின்றனர். பேச்சிப்பாறை அணைப்பகுதியின் அருகாமையிலுள்ள வணப்பகுதிகளில் வாழும் காணிப்புறங்குடியினர் இறந்தவரின் உடலை எரித்தாலும், ஏழாவது நாளன்று எரிந்த சாம்பலைச் சேகரித்து நீரோடைகளில் கரைத்து விடுகின்றனர்.

2.8. விழாக்கள்

பாதுகாப்பாக இருந்து உதவி செய்யும் தெய்வங்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதைப் படையல், பொங்காலை, ஊட்டு, கொடை என்றெல்லாம் அழைக்கின்றனர். கொடுக்கப்படுவதால் கொடுதியாயிற்று என்பர். காணிக்காரர்களிடையே தெய்வங்களுக்குக் கொடுதி கொடுக்கின்ற வழக்கம் தொழில்சார்ந்த நிலையிலும், சடங்குசார்ந்த நிலையிலும் மட்டுமே அமைகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த விழாக்களைக் கொடுதிகள் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். கொடுதிகள் தொடர்பான எல்லாச் செயல்பாடுகளும் மூட்டுகாணியின் ஆணையின்படியே நடைபெறுகின்றன.

தெய்வங்களுக்கு விதைகளைப் படைத்து மீள மாதத்தில் (மார்ச்-ஏப்ரல்) நடத்தப்படும் கொடுதியினை மீளக்கொடுதி என்கின்றனர். ஞாயிறு வழிபாடு முடிந்த பிறகு நிலம் பங்கிட்டு வழங்கப்படுகிறது. மகரக்கொடுதிக்குரிய நாளை மூட்டுக்காணி இக்கொடுதியின்போது அறிவிக்கிறார். மூட்டுக்காணியின் இல்லத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா வகையான பயிர்விதைகள், கிழங்கு வகைகள், வாழைக்கன்று போன்றவைகள் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நிலங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. பின்னர் இவை ஐந்து கூவ இலைகளில் பூசைப் பொருட்களுடன் நிலங்களின் கிழக்குத் திசையினை நோக்கி வைக்கப்பட்டுத் தெள்ளிப்புகை காட்டப்படுகிறது. இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் விதைகளைத் தங்கள் நிலத்திற்கு ஏற்றவாறு பெற்றுக்கொள்கின்றனர். முதலில் மூட்டுக்காணியின் நிலத்திலும், அதன்பின் பிலாத்தியின் நிலத்திலும் திவசத்தில் (நல்ல நேரம்) சிறிது விதைகளை ஊன்றுகின்றனர். பின்னர் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் நிலங்களுக்குச் சென்று திவசத்தில் பயிர் செய்யத் தொடங்குகின்றனர்.

கச்சிக்கொடுதி என்பது தானியங்களை அறுவடை செய்வதற்கு முன்னர் நடத்தப்படுகிறது. இக்கொடுதிக்கு “**இடிச்சி இடினது**” என்றொரு பெயரும் உண்டு. இக்கொடுதி வியாழக்கிழமையில் நடைபெறுகிறது. இக்கொடுதி இவர்களின் விளைச்சல் பொருட்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே நடத்தப்படுகிறது.⁷

அறுவடை முடிந்தபிறகு நடத்தப்படும் கொடுதி **பூக்கொடுதி** அல்லது முத்திக்கொடுதி எனப்படுகிறது. இக்கொடுதி செட்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் நடத்தப்படுகிறது. விளைச்சலுக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு வீட்டாரும் ஒரு பகுதியினை மூட்டுக்காணியின் இல்லத்திற்கு எடுத்து வருவர். பயிர் செய்தவர்கள் கொண்டுவந்த தானியத்தின் ஒருபகுதியைக் கொடுதிகள் மற்றும் விழாக்களுக்கும், இன்னொரு பகுதியை விதைக்காகவும், எஞ்சியவற்றைத் தனியாகவும் பிரித்து வைப்பர். கொடுதிநாளன்று வீடுகளிலிருந்து எடுத்து வந்த தானியப் பொருட்களை மூட்டுக்காணியின் தலைமையில் ஞாயிறு வழிபாட்டிற்குப் பிறகு பொதுஇடத்தில் (பாட்டப்புரை) மரக்கிளைகளாலும், இலைத்தழைகளாலும் அமைக்கப்பட்ட பந்தலில் வைக்கின்றனர். பின் பச்சையரிசியினைப் புதுப்பானைகளில் இட்டுப் பொங்கல் செய்துத் தெய்வங்களுக்குப் படைக்கின்றனர். விவசாயம் தொடர்பாக நடத்தப்படும் இறுதி கொடுதிச்சடங்கு இதுவேயாகும்.

அனைத்து வனத்தெய்வங்களுக்கும் நடத்தப்படும் விழா **மகரக் கொடுதியாகும்**. வேட்டை மற்றும் விவசாயம் தொடர்பாக நடத்தப்படும் விழாக்களைத் தொடர்ந்து வரம்பெற்ற தெய்வங்களுக்கு மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் நடத்தப்படும் கொடுதிவிழா இதுவாகும்.

ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் **குருக்கன்மார்கொடுதி** நடத்தப்படுகிறது. காணிக்காரர்கள் அறுவடை முடிந்து விவசாயம் தொடங்குவது வரையுள்ள

இடைப்பட்டக்காலத்தில் வேட்டைக்குச் செல்கின்றனர். வேட்டைக்குச் செல்வதற்குமுன் குருக்கன்மர்கொடுதி காட்டுப்பகுதியில் நடத்தப்படுகிறது. குருக்கன்மர்கொடுதியில் ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலுள்ளோரும் வெவ்வேறான சாவுகளுக்குப் பவி செலுத்துகின்றனர்.

காணிப்பழங்குடியினர் அம்மை, காலரா போன்ற கொடிய நோய்களிலிருந்து தப்பிப்பதற்குத் தீய ஆவிகளுக்கு அம்மங்கொடுதி விழாவினைப் பெருவரி-மார்ச் மாதங்களில் நடத்துகின்றனர். காணித்தலைவர்கள் முன்னின்று நடத்த பிலாத்தியே வழிபாடுகளை நடத்துகிறார்.

2.9. பேசும் மொழி

காணிக்காரர்கள் தாங்கள் பேசும் மொழியினை மலம்பாஷா என்கின்றனர். இவர்களின் மொழித்தன்மை குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. சிலர் இவர்களின் மொழி மலையாள மொழியின் ஒரு கிளைமொழி என்கின்றனர்.⁸ சிலர் இக்கருத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.⁹

தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள காணிமக்களின் பேச்சுவழக்கு தமிழின் கிளைமொழி என்றும், கன்னியாகுமரி மாவட்டக் காணிமக்களின் பேச்சுவழக்கு பழப்படியாகத் தமிழின் கிளைமொழியாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் கூறுகின்றனர்.¹⁰

காணிக்காரர்களின் பேச்சுவழக்கு மலையாளமொழியின் மொழிக்கூறுகளை அதிக அளவில் கொண்டுள்ளது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலையாள மொழியின் கிளைமொழி என அறுதியிட முடியாது. சில சொற்களில் ங், ஞ் ஆகிய ஒலிகளை இவர்களின் பேச்சு வழக்கு கொண்டுள்ளது. மூக்கொலித்தன்மையே

மலையாளத்தின் முக்கிய மொழிக்கூறானாலும் அக்கூறு இவர்களின் பேச்சுவழக்கில் இடம் பெறவில்லை.

எ.டு ஈராங்கம் (உள்ளி)

அமுங்கு

உறிஞ்சு

எனவே, இவர்களின் பேச்சு வழக்கு தமிழ்க் கிளைமொழி எனக் கொள்ளலாம். மேலும், வினைமுற்று விருதிகளில் பால், எண், இடம் காட்டும் தன்மைகள் மலையாளத்தில் இல்லாமல் இருப்பதுபோல் இவர்களின் பேச்சுவழக்கிலும் இல்லை. ஆனால், தமிழில் இருப்பதுபோல் இவர்களின் பேச்சு வழக்கில் உள்ளது. சுருங்கக்கூறின், கேரள மலைப்பகுதிகளையொட்டி வாழும் காணிமக்களின் பேச்சு வழக்கில் மலையாள மொழியின் தாக்கத்தினை அதிக அளவில் காணலாம். தமிழகப் பகுதிகளில் வாழும் காணிமக்களின் பேச்சுவழக்கு தமிழ்க் கிளைமொழி என்ற நிலையில் அமைகிறது.

2.10. கல்வி நிறுவனங்கள்

காணிப்புழங்குடியினரின் குழந்தைகளின் கல்விமேம்பாட்டிற்காகத் தமிழக அரசு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, பத்துக்காணி ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொரு உண்டுறை மேனிலைப்பள்ளியையும், மணலோடையில் ஒரு தொடக்கப்பள்ளியையும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அகத்தியர் மலையில் ஒரு நடுநிலைப்பள்ளியையும் நிறுவியுள்ளது. மேலும், தமிழக அரசின் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையால் காணிமக்கள் அதிகம் வாழும் குடியிருப்புகளின் அருகாமையில் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் வாழையத்துவயலில் ஒரு நடுநிலைப்பள்ளியும், உடையடி, சித்திரங்கோடு, ஒரு நூறாம்வயல் ஆகிய ஊர்களில் தொடக்கப்பள்ளிகளும் இத்துறையால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

2.11. உதவும் கரங்கள்

காணிப்பழங்குடியினருக்காக உதவும் கரங்களாகப் பாசா (PASA- People's Association for Social Action), எம்.எம்.என். (MMN-Malaivazh Makkal Niruvanam), கே.என்.யு.எஸ். (KNUS-Kanikkararkal Nala Urimai Sangam) ஆகிய மூன்று அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன. இவை முறையே 1978, 1984, 1986 ஆகிய ஆண்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டவையாகும். இவர்களின் வாழ்க்கைநிலையை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இவ்வமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தியாவிலும், வெளிநாடுகளிலும் நிதியுதவிபெறும் முதலிரண்டு அமைப்புகளும் தன்னார்வத்தொண்டு நிறுவனங்களாகும். பாசா அமைப்பு நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களைத் தெரிவுசெய்து பாலர் பள்ளிகளையும், தையல் பள்ளிகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. இப்பழங்குடியினருக்காகச் சமூகசேவை புரிய 25 திட்ட அலுவலர்களை இந்நிறுவனம் நியமித்துள்ளது. ஆனால், எம். எம்.என். அமைப்பு இவர்களின் குடியிருப்புகளை வடக்கு, நடுவண், தெற்கு என்னும் மூன்று மண்டலங்களாக முறையே கடையல், பொன்மனை, பேச்சிப்பாறை ஆகிய ஊர்களைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு பிரித்துள்ளது. இவ்வமைப்பு ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட பணியாளர்களை நான்கு பிரிவுகளின்கீழ் நியமித்துள்ளது. மேலும், இவ்வமைப்பு ஏராளமான, தையற்பயிற்சி நிறுவனங்களையும் பாலர் பள்ளிகளையும், குழந்தைகள் காப்பகங்களையும் நிறுவியுள்ளது.

கே.என்.யு.எஸ். நிறுவனம் மட்டுமே இவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்றவாறு மன்னன்பிலாவன் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின்படி நிறுவப்பட்டதாகும். ஒவ்வொரு குடியிருப்புகளிலும் இந்நிறுவனத்தின் கிளைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள காணிக் குடியிருப்புகளிலும் இதன் கிளைகள் உண்டு. வாழ்க்கையுடன்

தொடர்புடைய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் இந்நிறுவனம் தீர்த்து வைக்க முனைப்புடன் செயல்படுகிறது.

2.12. முடிபுரை

தமிழகத்தில் இனங்காணப்பட்ட 36 பழங்குடி இனத்தவரில் காண்ப்பழங்குடி இனத்தவரும் ஒருவர். இப்பழங்குடி இனத்தவரைக் காணி என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இவர்கள் கானகப் பகுதிகளிலும், மலைப்பாங்கான இடங்களிலும் வனவிலங்குகளுக்கிடையே வாழ்ந்தாலும் கொடூரமானவர்கள் அல்லர். காணியல்லாத பிறரிடம் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. பெண்டிர் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் சிறந்தவர்கள். காணிக் குடும்பங்களை இல்லங்கள் என்பர்.

தங்களின் மரபுவழிப்பட்ட நிலைகளிலேயே எல்லா வாழ்வியல் நிகழ்வுகளையும் மேற்கொள்கின்றனர். தொழில்களைப் பொறுத்தவரை விவசாயம், வேட்டையாடுதல், தேன் சேகரித்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்கின்றனர்.

எல்லா நிகழ்வுகளையும் தங்கள் குடியிருப்பு தலைவரான மூட்டுக்காணியின் இசைவின் பேரிலேயே நடத்துகின்றனர். இவருக்கு உறுதுணையாக அடுத்த நிலையில் நின்று செயல்படுபவர் பிலாத்தியே ஆவார்.

ஆவி வழிபாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்கள். தொழில் அடிப்படையில்தான் தங்கள் தெய்வங்களுக்குக் கொடுதிகள் கொடுக்கின்றனர்.

இவர்களின் பேச்சுவழக்கு படிப்படியாகத் தமிழின் கிளைமொழியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. இவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்குத் தமிழக அரசு உண்டுறைப்பள்ளிகளை மேனிலைப்பள்ளி அளவிலும், நடுநிலைப்பள்ளி அளவிலும், தொடக்கநிலைப்பள்ளி அளவிலும் உருவாக்கியுள்ளனர். மூன்று தன்னார்வத்தொண்டு அமைப்புகள் இவர்களின் வாழ்வியல் மேம்பாட்டிற்குத் துணை செய்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. S. Agesthalingom, **Kanikkara Dialect**, Department of Linguistics, Annamalai University, Annamalinagr, 1976, P.3.
2. ஆர். பாலகிருஷ்ணன், 'காணிக்காரர்கள்', **தமிழகப் பழங்குடி மக்கள்**, ஆய்வு மாணவர் வெளியீடு, மொழியியல் உயராய்வு மையம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1972, ப. 101.
3. மத்திய அரசின் 1991-ஆம் ஆண்டைய மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்புப்படி இவர்களின் எண்ணிக்கை தரப்பட்டுள்ளது.
4. ககன்தீப்சிங்பேடி, 'குமரி மலைப்பகுதியில் சூரியசக்தி தெருவிளக்குகள்', தினமலர், 25-1-2003, ப.7.
5. Tharmaraj. **The Tribal-Lore Of Kaanikkaars** (Unpublished Ph.D., Thesis), Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom, 1994, P.79.
6. ஆர். பாலகிருஷ்ணன், மு.சு.மு, ப.3.
7. Y. Tharmaraj, Op.Cit., P.210.
8. **Census of India**, 1961, P/113.
9. S. Agesthalingom, Op.Cit, P.X.

இந்தக் கட்டுரை மூலக்கூறுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றின் விளைவுகளை ஆராயும் நோக்கத்துடன் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுகள் மூலக்கூறுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றின் விளைவுகளை ஆராயும் நோக்கத்துடன் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுகள் மூலக்கூறுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றின் விளைவுகளை ஆராயும் நோக்கத்துடன் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆதாரப் பட்டியல்

1. S. Agasthalingam, *Kaikkara District Department of Linguistics, Annamalai University, Annamalai, 1976*.
2. சூ. பாலசுப்பிரமணியன், *காக்கரை மாவட்ட மொழியியல் ஆய்வுகள்*, சென்னை, 1977.
3. சூ. பாலசுப்பிரமணியன், *காக்கரை மாவட்ட மொழியியல் ஆய்வுகள்*, சென்னை, 1977.
4. சூ. பாலசுப்பிரமணியன், *காக்கரை மாவட்ட மொழியியல் ஆய்வுகள்*, சென்னை, 1977.
5. Tharmaji, *The Tribal-Languages of Kaikkara* (Unpublished Ph.D. Thesis), Department of Tamil, University of Kerala, Karyavannam, 1954, P. 79.
6. சூ. பாலசுப்பிரமணியன், *காக்கரை மாவட்ட மொழியியல் ஆய்வுகள்*, சென்னை, 1977.
7. Y. Tharmaji, *Op.Cit.*, P. 210.
8. Census of India, 1961, P. 111.
9. S. Agasthalingam, *Op.Cit.*, P. X.

இயல் - 3

காணிக்காரர்களின் சாற்றுப் பாடல்கள்

3.1. முகிழ்ப்புரை

சாற்றுப் பாடல்கள் என்னும் சொற்றொடருக்குப் புகழ்ந்து பாடப்படும் பாடல்கள் என்பது பொருண்மையாகும். தமிழ் மக்கள் சிறப்பு என்ற சொல்லாலும், சாறு என்ற சொல்லாலும் விழாக்களைக் குறிப்பிட்டுச் சென்ற செய்தி கிடைக்கப்பெறுகிறது.¹ காணிக்காரர்கள் கொடுத்தி விழாக்களிலும், ஆவி வழி பாட்டிலும், சடங்குகளிலும் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். தமிழ் பேரகராதி “சாறு” என்பதற்குப் பூசை, விழா என்ற பொருண்மைகளையும், “சாறுதல்” என்பதற்கு விவசாயம் செய்தல், இறந்தவருக்குப் படையல் செய்தல் என்ற பொருண்மைகளையும் தருகின்றது.² எனவே, காணிக்காரர்களின் சாற்றுப் பாடல்கள் இவ்வகராதிப் பொருண்மைகளின் உட்கருத்துக்களைச் சார்ந்து நிற்கின்றன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இச்சாற்றுப் பாடல்கள் குறித்து இவ்வியல் ஆய்வு செய்கிறது.

3.2. சாற்றுப் பாடல்களின் இன்றைய நிலை

காணிக்காரர்களிடையே சாற்றுப் பாடல்கள் பாடிவரும் நிலை இன்று குறைந்து கொண்டே வருகிறது. மேலும், பாடுபவரின்

எண்ணிக்கையும் நாளுக்கு நாள் அருகியே வருகிறது. முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட சாற்றுப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தநிலை தற்காலத்தில் குறைந்து, ஒரு சிலவே கிடைக்கப்பெறுகின்றன. கிடைக்கப்பெற்றவற்றில் ஓரளவிற்குத் தமிழில் சில பாடல்களே பகுதி பகுதியாக கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

3.3. சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுபவர்

சாற்றுப் பாடல்களைச் சேர்ந்தபாடும் சூழ்நிலையின் காரணமாக ஓரளவிற்கு இளவயதினர் கற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆனால் காணிக்கூடியிலுள்ள பிலாத்திகள் கட்டாயமாகச் சாற்றுப் பாடல்களைத் தெரிந்து வைத்துள்ளதோடு பாடும் நிலையிலும் தேர்ச்சிப் பெற்றுள்ளனர். சில சாற்றுப் பாடல்களைப் பிலாத்தி மட்டுமே பாடுகிறார். பிலாத்திகளைத் தவிர்த்து மூட்டுக்காணியும் வயதான ஆண்களுமே சில நேரங்களில் பாடுவதுண்டு. சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடக் கட்டாயமாக குறைந்தது இரண்டு நபர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். முதலாமவரைச் “சாற்றுக்காரன்” என்றும், உடன்பாடுபவரை “ஒத்துச் சாற்றுக்காரன்” அல்லது “இணைச் சாற்றுக்காரன்” அல்லது “கூடிச் சாற்றுக் காரன்”³ என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுவோர் நோன்பு இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இவர்களிடையே உள்ளது.

3.4. எதிர்பார்ப்பும் காலமும்

தேய்வங்களும், குடும்பத்தில் இறந்தவர்களும், தங்களுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் துணையாகவும், உதவியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று காணிமக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். எனவே, விழாக் காலங்களிலும், தொழில் மேற்கொள்ளும் காலங்களிலும், வழிபாடு செய்யும் காலங்களிலும் அவர்களை நினைத்துச் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். பொதுவாகச் சாற்றுப் பாடல்கள் அனைத்தும் இரவு நேரங்களில் மட்டுமே பாடப்படுகின்றன. இரவு நேரத்தில் பாடுவதற்குத் தொடங்கினாலும், பாடப்படு

சாற்றுப்பாடல் முடியாவிட்டால் பகல் நேரத்திலும் தொடர்ந்து பாடப்படுகிறது. சிலவகை சாற்றுப் பாடல்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள்வரை தொடருவதுமுண்டு. ஒரே நாளில் பாடுவதற்குச் சில நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

3.5. சாற்றுப் பாடல்கள் பாடப்படும் மேடை

வருத்தும் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு அமைக்கப்படும் பாட்டுக் கழுவக்களைபோல் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கும் பச்சை மரக்கிளைகளாலும், இலைத்தழைகளாலும் அமைக்கப்படும் பந்தலையே காணிக்காரர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் இதனைச் சாற்று மாடம் என்கின்றனர். இச்சாற்று மாடம் சாற்றுப் பாடல் பாடுவதற்குத் தேர்வு செய்யப்படும் இடமான சாற்றுக்களம் எதுவோ அதில்தான் அமைக்கப்படுகிறது. தென்னை அல்லது பனையோலையால் சாற்றுமாடம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு குலைவாழைகளாலும் அழகுபடுத்தப்பட்டிருக்கும். சாற்றுப் பாடல்களின் தன்மைக்கு ஏற்றாற்போல் சாற்று மாடங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும், வீடுகளில் நடத்தப்படும் சாற்றுப் பாடல்களுக்கான சாற்று மாடங்கள் வீட்டின் முன்பகுதியில்தான் அமைக்கப்படுகின்றன.

சாற்றுப் பாடல் பாடுவதற்குக் கொக்கரே என்னும் இசைக்கருவியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இக்கருவி மாயத்தால் தேவர்களிடமிருந்து கிடைத்ததாகக் காணிப் புழங்குடியினர் இன்றும் நம்புகின்றனர். கொக்கரே கருவியின் மறுபெயர்களாகக் “கச்சிலி”, “பிள்ளாணி” என்பன உள்ளன. கொல்லன் இரும்பை பக்குவம் செய்து கொக்கரே செய்வதை,

சக்தியுள்ள கொல்லன்மார் சென்னு கூடம் தொட்டெடுக்கினது
பாபோல அடிச்சினதும் கொல்லன் பரம்புபோல சுருட்டினதும்
அறுபத்தி பல்லுபோல கொல்லன் அரிஞ்சிருத்தினது
ஆறுகம்பும் திரளுவெட்டி கொல்லன் கொக்குளக்கு பில்லாணி
என்னும் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.⁴

கொக்கரெ கருவியினை இசைத்தால் மாயராயி (மலேரியா), காலராயி (காலரா) ஆகிய பிணிகளிலிருந்து இறந்தவரின் ஆவிகள் தங்களைக் காப்பதாகவும், இசை கேட்டநிலையில் தீய ஆவிகள் வெவ்வேறு திசைகளில் சென்று மறைவதையும் பின்வரும்,

பெற்றப்பன் திருமுன்னே கச்சிலி பிடிச்சவாடா

மாயராயி நீக்குவானும் கச்சிலியால் ஆவற

காலராயி நீக்குவானும் கச்சிலியால் ஆவற⁵

என்னும் அடிகளும்,

இடங்கை கச்சி

வலங்கை பிள்ளாணி

இடிமாடு படிமாடு

விரண்டோடின வாதையோ⁶

என்னும் அடிகளும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

3.6. சாற்றுப் பாடல்களின் பாகுபாடுகள்

காணிக்காரர்களிடையே முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட சாற்றுப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்துள்ளதாக அவர்களே குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றில் தற்போது 19 வகையான சாற்றுப் பாடல்கள் குறித்த சில செய்திகள் கிடைக்கப்பெற்றன.

இவற்றைப் பொதுப்படையு சார்ந்தன என்றும், பொதுப்படையு சாராதன என்று இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இவை குறித்துப் பின்வரும் படம் எடுத்துக்காட்டுகிறது:

சாற்றுப்பாடல்கள்

பொதுப்படப்பு சாந்தன (1)

1.காந்தினைச் சாற்று

பொதுப்படப்பு சாந்தன(1)

இடம் சாந்தன (3)

பாடுபிடம் சாந்தன (1)

விவானக்கிச் சாற்று

தொழில் மேற்கொள்ளப்படும் இடம் சாந்தன (2)

வேட்டைத் தொழில் (1)

1.நாயாட்டுச் சாற்று

விவசாயத் தொழில் (1)

1.கந்திருவிகக்கிச் சாற்று

நேய சாந்தன (4)

1. வயது இருத்திச் சாற்று
2. வயிற்றுப் பொங்காலைச் சாற்று
3. பிணிச்சாற்று
4. மாயங்கோயில் சாற்று

ஆடிகள் சாந்தன (7)

1. தாயில் உணர்த்திச்சாற்று
2. கோட்டப்பிணிச் சாற்று
3. திப்பிணிச் சாற்று
4. ராயிக்கட்டிச் சாற்று
5. வலைக்கட்டிச் சாற்று
6. பிறப்பிச்செடுக்கும் சாற்று
7. சாவுதேற்றிச் சாற்று

வேண்டூதல் சாந்தன (3)

1. காலஹிச்சாற்று
2. கப்பலவகைச்சாற்று
3. மேலோகக் கோயில் கட்டிச் சாற்று

பொருதுபோகச் சாந்தன (1)

1. ஓக்கைச் சாற்று

3.6.1. பொதுப்படைப்பு சார்ந்தன

வொதுப்படைப்பு சார்ந்தன என்னும் பகுப்பில் 200 வகையான படைப்புகளைக் குறித்துப் பாடப்பட்டு வருவதாக அமைந்துள்ள கார்த்திகைச் சாற்றுப்பாடல் மட்டுமே கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முந்தினநாள் இரவு முழுவதும் பாடப்பட்டு வருகிறது. எல்லா வகையான சாற்றுப் பாடல்களுக்கும் அடித்தளமாக அமைவதால், இதனை வேர்ச்சாற்று அல்லது மூட்டுச்சாற்று என்கின்றனர்.

3.6.2. பொதுப்படைப்பு சாராதன

வொதுப்படைப்பு சாராதன என்னும் பகுப்பில் அடங்கிய சாற்றுப் பாடல்களை,

1. இடம் சார்ந்தன
2. நேய் சார்ந்தன
3. ஆவிகள் சார்ந்தன
4. வேண்டுகல் சார்ந்தன
5. பொழுதுபோக்கு சார்ந்தன

என்னும் உட்பகுப்புகளின் கீழ் அடக்கலாம்.

3.6.2.1. இடம் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள்

இடம் சார்ந்த சாற்று பாடல்கள் என்னும் பகுப்பில் பாடுமிடம் சார்ந்ததில் விளவிளக்கிச் சாற்றுப் பாடல் மட்டுமே இடம்பெறுகிறது. சாற்றுக்களத்தைச் சுத்தம் செய்யப் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடலே இது. சாற்றுக்களம் தீட்டு, வாலாமை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடவே இச்சாற்றுப்பாடல் பாடப்படுகிறது.

தொழில் மேற்கொள்ளப்படும் இடத்தைச் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள் என்னும் பகுப்பில் வேட்டைத்தொழில் மேற்கொள்ளப்படும் இடத்தில்

பாடப்படும் சாற்றுப் பாடலான நாயாட்டுச் சாற்றுப் பாடலும், வண்பகுதியில் விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படும் இடத்தில் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடலான கதிருவிளக்கிச் சாற்றுப்பாடலும் இடம் பெறுகின்றன.

நாயாட்டுச் சாற்றுப்பாடலில் வேட்டைக்குச் செல்லும் அனைவரும் இடம் பெறுகின்றனர். கதிருவிளக்கிச் சாற்றுப்பாடலில் விவசாயம் செய்யும் காலத்திலிருந்து அறுவடை செய்யும் காலம்வரை ஏழு பருவங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் உரிய சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

3.6.2.2. நோய் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள்

நோய் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள் என்னும் பகுதியில் நான்கு வகையான சாற்றுப் பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

வயது இருத்திச் சாற்றுப்பாடல் மூன்று வயதிலிருந்து 21 வயது வரையுள்ள காலங்களில் ஏழுமுறை பாடப்படுகிறது. இக்காலங்களில் நோய் நீங்கி வளமாக வாழ இச்சாற்றுப் பாடல் பாடப்படுகிறது.

வயிற்றுப் பொங்காலைச் சாற்றுப்பாடல் பெண்கள் கருவுற்ற காலத்தில் ஏழாவது மாதத்தில் பாடப்படுகிறது. நோய்களிலிருந்து இவர்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படாமல் இருக்க இப்பாடல் பாடப்படுகிறது.

பிணிச் சாற்றுப்பாடல் இயல்பாக ஏற்படும் நோய்களில் இருந்து காணிமனிதரைக் காப்பாற்றப் பாடப்படுகிறது.

மாயங்கோயில் சாற்றுப்பாடல் 40 வயதிற்கு மேற்பட்ட நோயாளிகள் நோய்களிலிருந்து விடுபடப் பாடப்படுகிறது.

நோய்கள் ஏற்படாமலும், ஏற்பட்டால் பாதிப்பு ஏற்படாமல் இருக்கவும் இவண் குறிப்பிட்ட சாற்றுப் பாடல்கள் பாடப்பட்டாலும், எல்லா வகையான நோய்களும் ஆவிகளின் தாக்குதலால் ஏற்படுகின்றன என்ற எண்ணமும் காணிமக்களிடையே உண்டு.

3.6.2.3. ஆவிகள் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள்

ஆவிகள் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள் பகுப்பில் ஏழு வகையான சாற்றுப் பாடல்கள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

குழந்தைகளை ஆவிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற அவை பிறந்த மூன்றுமாத காலத்திற்குள் துயில் உணர்த்திச் சாற்றுப் பாடல் பாடப்படுகிறது. இச்சாற்றுப் பாடல் பாடும் பிலாத்தி மிகச்சிரத்தையுடன் விரதத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அகால மரணமடைந்தவரது ஆவி மனித உடலில் புகுந்து, புகுந்தவரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும்போது அவற்றிலிருந்து விடுபடப் பாடப்படுவது கோட்டப்பிணிச் சாற்றாகும்.

தீய ஆவிகளை ஏவி விடுவதால் ஏற்படும் பிணிகளை நீக்கத் தீப்பிணிச்சாற்று பாடப்படுகிறது. இச்சாற்றுப் பாடல் பாடும்போது பிறரைக் கலந்து கொள்ள அனுமதிப்பதில்லை.

பிணிச்சாற்று பாடிய பின்பும் விலகாத தீய ஆவிகள், தீயராயிகள் ஆகியவற்றை மாற்றுவதற்குப் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடல் ராயிகட்டிச் சாற்றாகும்.

பகைவர்களால் ஏவிவிடப்பட்ட தீய ஆவிகளிடமிருந்து பாதிக்கப்பட்ட நபரைக் காப்பாற்றப் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடல் வலைக்கட்டிச் சாற்றாகும். குறிப்பிட்ட காணிக் குடியைச் சுற்றி வலையை விரித்து

ஆவியைத் தப்பிச்செல்ல முடியாமல் செய்து, சிலாவெட்டையில் எரித்து அழித்து விடுவதாகப் பாடப்படுகிறது.

இதனை,

ஆயிரவலக்கண்ணி அக்கியோடு சிலாவெட்ட
அகத்து இடிணி.⁷

என்னும் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

அகால மரணமடைந்தவரின் ஆவிகளினால் துன்பம் ஏற்படாதிருக்க அவரின் எண்ணங்களை அறிந்துகொள்ள இறந்த ஏழு நாட்களுக்குள் அவரைக் குறித்துப் பாடப்படும் சாற்று பிறப்பிச்செடுக்கும் சாற்றுப் பாடலாகும். இதனை,

மூட்டுக்காணிக்கு உதுப்பிலது சீகோயிலு
பிலாத்திக்கு சருப்பிலது சீகோயிலு
பேரு பிறப்பனுக்கு காணியடி சீகோயிலு⁸

என்னும் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

3.6.2.4. வேண்டுகல் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள்

வேண்டுகல் சார்ந்த சாற்றுப் பாடல்கள் பகுப்பில் மூன்று வகையான சாற்றுப் பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

தீயச்சக்திகளின் தலைவனான காலனின் சீற்றம் காரணமாக ஏற்படும் நோயிலிருந்து தப்பிக்கச் சிலாவெட்டையில் காலனை அழித்து விடுபட வேண்டிப் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடல் காலன்ற சாற்றாகும். இது குறித்த விளக்கக் குறிப்பாக,

காலன கட்டு
கால சாத்தலு
காலன சத்துருதோஷம்
பாதாள சிலாவெட்டயினி

எரிஞ்சற்று தாரினி ⁹

என்னும் அடிகள் அமைகின்றன.

மாயத்தால் கட்டப்பட்ட மண்டபத்தில் தெய்வங்களையும், இறந்தவர்களையும் படைசுட்டி, நோக்கம் வெற்றிபெறப் பாடப்படும் சாற்றுப் பாடல் கற்பலவகை சாற்றாகும்.

கருநாட்டு காந்தாரி காணியிலும் கற்பலவ
புலிகுத்தும் பில்லாளன் பாட்டுமணி கற்பலவ
வடக்குள்ள சாவுக வாருங்க கற்பலவ
மூமல திருமல வாருங்க அம்பலம் ¹⁰

என்னும் அடிகள் இச்சாற்றுப்பாடலின் சான்றிற்குரிய சில அடிகளாகும்.

உடல்நலக்குறைவாலோ அல்லது வயதுமுதிர்ச்சியின் காரணமாகவோ ஒருவரின் உடல் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தால் பிலாத்தியும், மூட்டுக்காணியும் அவர் பிழைத்துக்கொள்ள வேண்டிக் கொள்வதோடு, அவர் பிழைத்துக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டால் அவருக்கு மேலோகக் கோயில்கட்டிச் சாற்று பாடுகின்றனர்.

3.6.2.5. பொழுதுபோக்கு சார்ந்தன

பொழுதுபோக்கிற்காக ஒங்கான் சாற்றுப் பாடல் மட்டுமே கிடைக்கப்பெறுகிறது. இச்சாற்றுப் பாடல் ஒங்கான் என்னும் பறவையின் ஆவியினை வரவழைத்து விளையாடப்படுகிறது. ஒங்கானை அழைத்து வரச் செல்பவர்கள் அது வருவதற்கு ஏற்றவாறு வழியைச் சீர்செய்துச் செல்வதனை,

எந்த மலையின தாளவழிவேட்டிப் போவுவானும்

கல்லடைத்துப் பாத வேட்டிப் போவுவானும்

வேறுத்து பழுவேட்டிப் போவுவானும் ¹¹

என்னும் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

3.7. சாற்றுப் பாடல்களின் மறுபெயர்கள்

பல்வேறு சாற்று பாடல் வகைகளைக் காணிக்காரர்கள் குறிப்பிட்டாலும், சில சாற்றுப் பாடல்களுக்கு அவர்களால் மாற்றுப் பெயர்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வரும் அட்டவணை மூலம் தரப்படுகின்றன:

வரிசை	சாற்றுப் பாடல்	மாற்றுப் பெயர்
1	கார்த்திகைச்சாற்று	மூட்டுச்சாற்று, வேற்றுச்சாற்று
2	விளவிளக்கிச்சாற்று	பூமிவிளக்கிச்சாற்று
3	நாயாட்டுச்சாற்று	முட்டிச்சாற்று
4	கதிருவிளக்கிச்சாற்று	கிருவிச்சாற்று
5	வயிறறுப்பொங்காலைச்சாற்று	துடிச்சாற்று
6	மாயங்கோயில்சாற்று	மண்ணழிப்புச்சாற்று
7	தீப்பிணிச்சாற்று	தெறிவிளித்தல்சாற்று

3.8. பணிந்து வேண்டல்

படையல் பொருட்களைச் சாற்றுக்காரர்கள் படைத்தபிறகு, அவற்றின் முன்னர் முழங்காலிட்டு வணங்கித் தேய்வங்களை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்களால் வேண்டப்படுகிறது. வேண்டப்படும்போது விரைவாக வாய்மொழியாகவே செய்திகள் சொல்லப்படுகின்றன. மாதிரிக்குத் தீப்பிணிச் சாற்றின்போது வாய்மொழியாகச் சொல்லப்படும் செய்திகள் கீழ்வருமாறு அமைகின்றன:

பொன்னு போற்றி தெய்வமே
 பொன்னு போற்றி மாதாவே
 நம்மளு காணிகையாட்டிட்ட
 பொருளின் பெரிதாயிட்டு பற்றுணுமே
 மனதில் வெளிஞானம் விட்டுதரணுமே
 முன்புறம் நின்னிட்டு காக்கணுமே
 பின்புறம் நின்னிட்டு காக்கணுமே
 மடிச்சீல பணம்போல் காக்கணுமே
 நம்மளு குடும்பத்து பற்றின நோயி நீக்கணுமே
 நம்மளு குடும்பத்து பற்றின கேடுகள் நீக்கணுமே
 என்ற மல்லங்கருங்காளி, ஆயிரவல்லி
 தீராப்பிணி தீத்து, ஆறாப்பிணி ஆற்றி
 காக்கணுமே குருவே குருவே
 எங்குருவே நீங்கதானே துணை 12

3.9. சாற்றுப் பாடலின் தொடக்கநிலை

காணிக்காரர்கள் முன்னோர் வழிபாட்டில் ஈடுபாடுடையவர்கள் என்பதாலும், தெய்வங்களின் மேல் ஈடுபாடுடையவர்கள் என்பதாலும் எல்லா வகையான சாற்றுப் பாடல்களிலும் இவர்களின் அருள் தேவை என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு கடவுள் வாழ்த்தில் இவர்களைக் குறித்துப் பாடுகின்றனர். இக்காலச் சாற்றுப்பாடல்களில், சிலர் கிறித்துவத்தைத் தழுவிய காரணத்தால் ஏசுவினையும், அரசியல் தாக்கத்தால் பெரும்பாலான மக்கள் வணங்கும் தெய்வங்களையும் கடவுள் வாழ்த்தில் இணைத்துக் கொள்கின்றனர். எனவே சாற்றுப் பாடலின் தொடக்கமானது பாடலுக்கு ஏற்றவாறும், பாடும் நபர்களுக்கு ஏற்றவாறும் அமைகின்றது. இவர்கள் முதுவயது காணிக்காரர்களின் இசைவினைக் கேட்டபிறகே பாடத் தொடங்குகின்றனர். ஒரு சாற்றுப் பாடல் பாடுபவர் பல சாற்றுப் பாடல்களைப்

பாடுவதாய் இருந்தால், எல்லாச் சாற்றுப் பாடல்களின் தொடக்கங்களும் ஒன்று போல் அமைந்திருக்கும் என்கின்றனர்.

தறவாட்டு தெய்வமன கைமணங்கி செல்வினது

வலியமுத்தன கைமணங்கி செல்வினது

என்ற பாட்டுள செவிகேள்

என்ற தலத்து தெய்வமாரே¹³

என்ற பாடலடிகளில் வழிபடும் தெய்வங்களின் பெயர்களும்

பெற்ற தள்ள கற்றில;

விளிஞானம் கற்றில.

பெற்றப்பன் கற்றில;

புத்தி கிட்டல.

ஆயமாடு கற்றில;

அறிவு ஞானம் கிட்டல.

என்னாலும் என்ற

குரலும் நாவும்

தடத்தமில்லாது படிப்பிக்க

ஆயமாடு அருளே¹⁴

என்ற பாடலடிகள் தாய், தந்தை, குரு ஆகியோரை வேண்டி நின்றலையும் காட்டுகின்றன.

3.10. மேம்போக்கு நிலை

காணிக்காரர்கள் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுவதற்கும் சில அடிப்படைகளை வகுத்துள்ளனர். இவ்வடிப்படை நிலைகளை வேர்நிலையாகக் கொண்டு சாற்றுப் பாடல்களின் தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை மேம்போக்காகப் பாடிச் செல்ல வேண்டும். இவ்வடிப்படை மேம்போக்கு நிலைகளை “வளர்பாகம்” என்ற சொல்லாட்சியால் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வளர்பாகநிலை ஏழுவரை இடம் பெற்றிருக்கும் என்கின்றனர். அவை பூவுலக திருப்பள்ளி, கப்பலவ,¹⁵ புறங்கா

நடக்கல்,¹⁶ மாய்ப்போரு கச்சேரி,¹⁷ சிலாவெட்டை,¹⁸ ஆள் தோற்றும் ஆவற,¹⁹ விளைவு என்பனவாகும். புறங்காரநடக்கல் முதல் ஆள்தோற்றும் ஆவற வரையுள்ள மேம்போக்கு நிலைகள் நோய் நீங்கி நல்ல உடல்நலம் வேண்டிப் பாட்படும் சாற்றுப் பாடல்களுக்கு உரியவையாகும். விளைவு எல்லாச் சாற்றுப் பாடல்களுக்கும் உரியதாகும். சாற்றுப் பாடல் பாடுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் இடமே பூவுலகு திருப்பள்ளி (பூமி) எனப்படுகிறது. நோய் நீங்கப் பாட்படும் சாற்றுப் பாடல்களைத் தவிர்த்த பிற சாற்றுப் பாடல்களுக்கு மேற்குறித்த வளர்பாகம் அல்லாத நிலையில் வேறுவகையான வளர்பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்தவை குறி அனுப்புதல்,²⁰ வாருங்க திருமண்டபம்²¹ வழிவெட்டிப்போதல்²² போன்றவையாகும்.

3.11. சாற்றுப் பாடல்களில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகள்

சாற்றுப் பாடலைப் பாடும்போது பாட்படும் காலச்சூழல்களுக்கு ஏற்றவாறு சில நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. சாற்றுப் பாடல்களின் வகைகளுக்கு ஏற்றவாறு மேம்போக்குநிலைகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட நாட்களுக்குச் சில சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடும்போது மேம்போக்கு நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு பாடிச் செல்லத் தடையேதுமில்லை.

ஓரே இரவு நேர்க்காலத்திற்குள் சாற்றுப் பாடலைப் பாடி முடிக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் இருவகையான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. அவை,

1. ஒவ்வொரு மேம்போக்குநிலைகளிலும் வேண்டியதும் குறிப்பிட்டதுமான அடிகளையுடனும் பாடி மையக் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லுதல்

2. ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட குழுக்களை (பெரும்பாலும் ஐந்து குழுக்கள் வரை) அமைத்து ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் மேம்போக்கு நிலைகளைப் பிரித்துக் கொடுத்து அவற்றிற்கேற்றாற்போல அக்குழுக்கள் பாடத் தலைமை சாற்றுக்காரர் மையக் கருத்தை வலியுறுத்திப் பாடுதல்

என்பனவாகும். பாடுகின்ற நிலையில் இடையில் நிறுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அப்பாட்டு அடவநிலிலு தாருக²³ என்றும், மறதியின் காரணமாகப் பாடலகளைப் பாட இயலாவிட்டால் பாட்டுமொழி தப்பரது ஆயம்மா²⁴ என்று பாடி நிறுத்தி விடுகின்ற நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

3.12. சாற்றுப் பாடலின் முடிவுநிலை

பல்வேறு போக்குகளில் சாற்றுப் பாடல்களின் முடிவுகள் அமைகின்றன. இப்படித்தான் முடிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயநிலை சாற்றுப் பாடல்களில் காணப்படவில்லை. சாற்றுப் பாடல்கள் பாடுபவரில் சிலர் தொடக்க நிலையில் எந்தெந்த தேய்வங்களையும், இறந்தவர்களையும் வேண்டி நின்றார்களோ அவர்களையே முடிவுறும் நிலையிலும் அவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கின்றனர். சான்றாக விவசாயச் சாற்றில்,

என்ற தப்புரான அடிமணங்கி போனதுதான்

என்ற கருத்தாவன அடிமணங்கி போனதுதான்

என்ற குருநாதன அடிமணங்கி போனதுதான்²⁵

என்னும் இறுதி அடிகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. சில சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுபவர்கள் கைசுப்பி வாய்மொழி நிலையில் தேய்வங்களை

வேண்டி முடித்துக்கொள்கின்றனர். சாற்றுப் பாடல்கள் முடிவறும் தருவாயில் வெளிச் சாப்பாடு ஏற்படுவதுமுண்டு.

3.13. முடிபுரை

சாற்றுப் பாடல்கள் என்னும் பாடல்பிரிவு காணிக்காரப் பழங்குடியினரால் மட்டுமே பாடப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் கோடுதி விழாக்களிலும், ஆவி வழிபாட்டிலும், சடங்குகளிலும் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடி வருகின்றனர். மலையாளப் பேச்சுவழக்கில் பாடிக் கொண்டேயிருந்தநிலை மாறிக் தமிழில் ஓரளவிற்குப் பாடினாலும் பகுதி பகுதியாகவே பாடுகின்ற நிலை காணப்படுகிறது.

சாற்றுப் பாடல்களைப் பிலாத்தி எனப்படுபவர் கட்டாயமாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பதோடு பாடும் நிலையிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது காணிக்காரர்களிடையே உள்ள நியதி. தெய்வங்களும், குடும்பத்தில் இறந்தவர்களும் தங்களைப் பாதுகாக்கவும், துணையாகவும் இருந்து அருள் பாலிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சாற்றுமடம் அமைத்துச் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். சாற்றுப் பாடல் பாடக் கோக்கரே என்னும் இசைக்கருவியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

காணிக்காரர்களிடையே பாடப்படும் சாற்றுப் பாடல்களில் கார்த்திகைச் சாற்றுப் பாடலே அடிப்படைச் சாற்றுப் பாடலாக அமைகிறது. சாற்றுப் பாடல்களில் இடம்சார்ந்தன, நேய் சார்ந்தன, ஆவிகள் சார்ந்தன ஆகிய பகுப்பாடுகளில் இடம்பெற்ற சாற்றுப் பாடல்களே வாழ்வியல் அம்சங்களில் முக்கிய இடங்களைப் பெறுகின்றன.

சாற்றுப் பாடலின் தொடக்கமானது பாடலிற்கு ஏற்றவாறும், பாடும் நபர்களுக்கு ஏற்றவாறும் அமைகின்றது. பல சாற்றுப் பாடல்களை ஒரே நபர் பாடும்போது எல்லாச் சாற்றுப் பாடல்களின் தொடக்கங்களும் ஒன்றுபோல்

வே.சிதம்பரநாதிள்ளை

அமைந்திருக்கின்றன. வளர்பாகம் எனக் காணிக்காரர்கள் குறிப்பிடும் மேம்போக்கு நிலையில் சாற்றுப் பாடல்களின் தொடர்ச்சிநிலைகள் தொடர்புடைய நிலையில் இடம் பெறுகின்றன. இதனால் சாற்றுப் பாடல்களில் தொய்வப்போக்கினைக் காணமுடியவில்லை.

சாற்றுப் பாடல்களை முடிக்கும்போது “இப்படித்தான் முடிக்க வேண்டும்” என்ற கட்டாய வரையறை இல்லை. தொடங்கும்போது எவ்வாறு தெய்வங்களையும், ஆவிகளையும் வேண்டிப் பாடினார்களோ அவ்வாறே வேண்டி முடித்துக் கொள்கின்றனர். பாடப்படும் கால அளவிற்கு ஏற்றவாறு சாற்றுபாடுபவர் அல்லது சாற்றுபாடும்பொழுது அமைக்கப்பட்டு நிகழ்வுகள் சிறப்புடன் நடந்தேறுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நா. கல்யாணசுந்தரம், திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் வரலாறு, திருக்குறள் பதிப்பகம், திருச்செந்தூர், 1980, ப. 178.
2. Tamil Lexicon VOL. III, P. 1383.
3. Y.Tharmaraj, **The Tribal - Lore of Kannikkaars** (Unpublished Ph.D., Thesis) Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom, 1994, P. 284.
4. Ibid, P. 290
5. காண்க பி.எ. 2.
6. மே.ப.
7. காண்க பி.எ. 3.
8. மே.ப.
9. மே.ப.
10. மே.ப.
11. மே.ப.
12. காண்க பி.எ.4.

13. காண்க பி.எ.5.
14. மே.ப.
15. கப்பலவ என்பது இறந்தபிறகு தேய்வநிலை அடைந்தவர்களும், தேவர்களும் தங்குவதற்குரிய அறைகள் கொண்ட மாயத்தால் கட்டப்பட்ட மண்டபமாகும்.
16. புறங்கா நடக்கல் எனப்படுவது மாயத்தால் கட்டப்பட்ட கப்பலவ போன்று வருவிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் நோயின் தன்மைக்கு ஏற்ப முக்கியமானவர்கள் மட்டும் நோயாளி மற்றும் சாற்றுக்காரருடன் தங்குதல்.
17. மாயப்போர் கச்சேரி என்பதன் விளக்கம் தேய்வங்களின் தலைவனான ஒன்றுபட்ட அச்சன் இருக்கு இடம் என அமைகிறது.
18. சிவாவெட்டை என்பதன் பொருளாகத் தீய ஆவிகளை எரித்து அழிக்கப் பயன்படும் அக்கினிச்சூளை என விளக்கம் தரப்படுகிறது.
19. ஆள் தோற்றும் ஆவற என்பதன் விளக்கநிலை நோய் நீங்கித் தெளிவு பெறல் என அமைகிறது.
20. குறி அனுப்புதல் எனப்படுவது தேவர்கள் பூமியில் மனிதர்கள் நோய் அடைந்துள்ளனரா என்பதை அறியச் செய்ய அனுப்பப்படும் குறிப்பு அல்லது செய்தியாகும்.
21. வாருங்க மண்டபம் என்பதன் விளக்கநிலை சாவுகள் மற்றும் தேய்வங்களைக் கப்பலவயில் கூடச்செய்தல் என அமைகிறது.
22. வழிவெட்டிப்போதல் என்பதன் பொருளாக ஒங்காணை அழைத்து வரச் செல்கின்றவர்கள் போகும் பாதையினைச் சுத்தம் செய்துச் செல்லுதல் என விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.
23. திருநெல்வேலி மாவட்ட சேர்வலாறு குடியிருப்பைச் சார்ந்த சந்திரன் காணியால் 23-11-2003 அன்று இத்தரவு கிடைக்கப்பெற்றது.
24. கன்னியசுமரி மாவட்ட வெள்ளாம்பி குடியிருப்பைச் சார்ந்த கிருஷ்ணன் காணியால் 8-12-2002 அன்று இத்தரவு கிடைக்கப்பெற்றது.
25. முடிவநிலை குறித்து இவ்வடிகள் திருநெல்வேலி மாவட்ட இஞ்சிக்குறி என்னும் குடியிருப்பைச் சார்ந்த முருகன் காணியால் 24-11-2002 அன்று தரப்பட்டது.

இயல் - 4

வருத்துப் பாடல்கள்

4.1. முகிழ்ப்புரை

நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வங்களை முன்னிறுத்தி வழிபடுவது வழக்கமாகும். விழாக் காலங்களிலும் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முன்னிலைப்படுத்துவதும் வழக்கம். காணிப் பழங்குடியினரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இவர்கள் முன்னோர்களை வழிபடும் ஆவி வழிபாட்டில் ஒன்றியவர்கள். ஆவி வழிபாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயல்பாடுகளை உடைய இக்காணிச் சமுதாயத்தின் ஆவி உலகம் குறித்த எண்ணங்கள் தனியானதொரு ஆய்வுக்களமாக அமையும் போக்கினைக் கொண்டது என்பது சிறப்பம்சமாகும்.

வருத்துப் பாடல்கள் என்னும் சொற்றொடரால் தெய்வங்களைச் சிறப்பிக்கும் பாடும் காணிக்காரர்கள் இப்பாடல்களைத் **தோற்றப் பாடல்கள்**, **ஊட்டுப் பாடல்கள்**, **பேப்புப் பாடல்கள்** என்னும் பிறச் சொற்றொடர்களாலும் குறிப்பிடுகின்றனர். வருத்துப் பாடல்களைப்

பாடுகின்றபோது பாடப்படுகின்ற தெய்வங்களை முன்னிலைப்படுத்தி எவ்விதக் குறைவுமின்றி அருள்பாலித்து நிகழ்வுகள் செவ்வனே நடைபெற வேண்டப்படுகிறது. இப்பாடல்களைக் குறித்து இவ்வியல் ஆய்வு செய்கிறது.

4.2. வருத்துப் பாடல்களில் இடம்பெறும் தெய்வங்களின் நிலை

வருத்துப் பாடல்களில் இடம்பெறும் தெய்வங்கள் இரு நிலைகளில் அமைகின்றன. அவை,

1. வெட்டுண்டு இறந்த வாதைகள் சிவனிடம் வரம் பெற்றுப் புவிக்கு வந்து நிறறல்
2. சிறப்பாக வாழ்ந்து இறந்தவர்கள் சிவனிடம் வரம்பெற்றுப் புவிக்கு வந்து நிறறல்

என்பனவாகும்.

இத்தெய்வங்களை ஒவ்வொரு நிகழ்வு அல்லது விழாக் காலங்களில் முன்னிலைப்படுத்தி வரவைத்துப் பாடப்படுவதால் வருத்துப் பாடல்கள் என்றும், துவக்கநிலையில் பாடப்படுவதால் தோற்றப் பாடல்கள் என்றும், விழாக் காலங்களின் இறுதியில் ஊட்டு (படையல்) படைக்கின்றபோது பாடப்படுவதால் ஊட்டுப் பாடல்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. சீப்புப் பாடல்கள் என்பதற்கு விளக்கம் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

வருத்துப் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்ற தெய்வங்கள் காணிக்காரர்களிடம் சிறப்பிடம் பெற்று வணங்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தெய்வங்களின் வரிசையில் தனிநபர்களின் ஆவிகள் இடம் பெற்றபோதிலும் அவற்றைப் பெருமைப்படுத்தும் நிலையில் தம்புரான், முத்தன்,

மல்லன் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் இடம் பெறுகின்ற தெய்வங்களாக,

1. காலாட்டுத் தம்பூரான்
2. சேம்புலத் தம்பூரான்
3. பாறையில் வலிய முத்தன்
4. நெடுமம் வலய முத்தன்
5. மூவோட்டு மல்லன்

ஆகியோர் உள்ளனர். இத்தெய்வங்களுடன் “கண்டாயன்னும் சிறுபறையன்”¹ என்பவனும் தெய்வநிலையில் இடம் பெறுகிறான்.

4.3. வருத்துப் பாடல்கள் பாடப்படும் தூழல்கள்

காணிமக்களிடம் காட்டை அழித்து விவசாயம் செய்யும் வழக்கமும், வேட்டையாடுகின்ற தொழிலும் இருந்து வருகின்றன. இவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மூன்றுமுறை கட்டாய நிலையில் கொடுதிகளைத் (புடையல்கள்) தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கின்றனர். இக்கொடுதிகள் “ஊட்டுக்கொடுதி”, “அந்திச்சிறப்பு” என்னும் இருநிலைகளில் அமைகின்றன. ஏழாண்டிற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் விழாவினை ஊட்டுக்கொடுதி என்றும், இடையிடையே நடத்தப்படும் விழாவிற்கு அந்திச்சிறப்பு என்றும் இவர்கள் பெரிட்டு அழைக்கின்றனர். விழா என்ற வழவில் ஏழு வருடங்களுக்கு இடையில் அமைந்த ஏதேனும் ஒரு ஆண்டில் ஒரு நாளை அல்லது மூன்று நாட்களோ பொதுவாக நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால், வருத்துப் பாடல்களில் இடம்பெறும் வரம் பெற்ற தெய்வங்களுக்கு மட்டுமே ஏழாண்டிற்கு ஒருமுறை இவ்விழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்விழாக் காலங்களில் இவர்களின் தெய்வங்கள் குறித்த வருத்துப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. இவ்விழா நடைபெறுகின்ற

காணிக் குடியினைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் குடியிருப்பினைச் சார்ந்த தெய்வங்களின் பெருமைகளை வருத்துப் பாடல்களில் இடம்பெறச் செய்தும் பாடுவர். இவ்வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றவர்கள் பிலாத்திமார்களே ஆவர். இவர்கள் நோன்பு மேற்கொள்வதோடு தெய்வங்களின் அருளைப் பெற்றவர்களாகவும் இருப்பர். இவர்கள் ஏழு மேடைகளான பாட்டுக் கழுவுக்களில் அமர்ந்து வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இவ்வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றபோது சங்கொலியும், பறையொலியும் எழுப்பப்படுகின்றன.

அந்திச்சிறப்பு என்பது மாலையில் நடைபெறும் விழாவாகும். ஊட்டுப்படையலின்போது பிலாத்தி வருத்துப் பாடல்களைப் பாடப்படுவதனைப் போன்று இவ்விழாவின்போதும் பிலாத்தியே பாடல்களைப் பாடுகிறார். இந்நிகழ்வின் இறுதிநிலையில் கொடுதியின்போது படைக்கப்பட்ட பொருட்களின்கீழ் பந்தம் நிறுத்தித் தீயேற்றவர். விழா இத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது.

ஊட்டுக்கொடுதி மற்றும் அந்திச்சிறப்பு நிகழ்வுகளில் வருத்துப் பாடல்களில் இடம்பெறும் தெய்வங்களுக்கு ஏற்றார்போல் அசைவம் அல்லது சைவம் சார்ந்த படையல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது இவண் குறிப்பிடத்தகுந்த செய்தியாகும்.

4.4. பாட்டுக் கழுவு

உயர்ந்த தென்னை மரத்தின் மேலோ அல்லது பனை மரத்தின் மேலோ வருத்துப்பாடல் பாடுவதற்கென்றே அமைக்கப்பட்ட மேடையைத்தான் பாட்டுக் கழுவு என்று காணிக்கர்கள் அழைக்கின்றனர். உயரத்திற்கான குறிப்பிட்ட அளவுகள் கிடையாது. மேடையின் மேற்பரப்பில் இலைகள் கொண்ட சிறு கிளைகளாலான பந்தல் அமைக்கப்பட்டநிலை தற்காலத்தில்

மாற்றப்பட்டு ஓலைகளால் பந்தல் அமைக்கப்படுகிறது. பாட்டுக் கழுவிற்கு ஊட்டுமாதம், அந்தரமாதம் எனப் பிற பெயர்களும் உண்டு.

4.5. வருத்துப் பாடல்களின் தொடக்கநிலை

எந்தவொரு செயல்பாடும் தெய்வங்களின் அருளினிற் செவ்வனே நடைபெறாது என்பது காணிக்காரர்களின் நம்பிக்கையாகும். எனவே, அத்தெய்வங்களை முன்னிறுத்தும் பொருட்டு வருத்துப் பாடல்களைப் பாடி வருவித்து விழாக்கள் மற்றும் தொழிற்சார்ந்தனவற்றை மேற்கொள்கின்றனர். மேலும், தங்கள் இல்லங்களில் நிகழும் நிகழ்வுகளும் எவ்விதக் குறையுமின்றி நிகழ்வதற்குத் தெய்வத்தை வருவித்துப் பாடுகின்றனர்.

எந்தவொரு தெய்வத்தையும் வருவித்துப் பாடினாலும் “பிழ பொறுத்து அருளுதாயே”² (பிழை பொறுத்து அருள் தாயே) என வேண்டித் தொடக்க அடிகளைப் பாடுகின்றனர்.

காலட்டுத் தம்புராணை வருவித்துப் பாடும் பாடலின் தொடக்கநிலையானது,

நிங்கள் தோற்றங்கத நானு சொல்லினல்லோ

நிங்கள் தோற்றங்கத நானு சொல்லினல்லோ

பிழ பொறுத்து அருளு தாயே

பிழ பொறுத்து அருளு தாயே

மக்க குட்டி குறுமாக்களு தோற்றங்க கேக்க வேணும்³

என அமைகிறது. இதில் “தாயே! உன் தோற்றம் குறித்து நாட்டு மக்களும், சிறு குழந்தைகளும் அறிய வேண்டும்: சொல்லும்போது பிழைகள் இருந்தால் பொறுத்து அருள வேண்டும்” எனத் தாய்நிலையில் உருவகித்து வருத்துப் பாடல் பாடப்படுகிறது. இவ்வருத்துப் பாடலின் தொடக்க அடிகள் திரும்பத் திரும்ப வருகின்றன.

சேம்புலத் தம்பிரானை வருவித்துப் பாடும் பாடலின் தொடக்க நிலையானது.

குண்டங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா! எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே
 குறவங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா! எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே
 பள்ளங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா! எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே
 பறயங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா! எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே
 நங்கள் பெருமங்கத நானு சொல்லினல்லோ
 பிழை பொறுத்து அருளுதாயே⁴

என அமைகிறது. பாடப்படும்போது இடம்பெறும் பிலாத்தியின் அறிவுநிலைக்கு ஏற்றவாறு வருத்துப் பாடல்களின் அடிகள் இடம் பெறுகின்றன. மேலும், சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்பவும், விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்பவும், தடங்கல் வராமல் பாடவும் விழா எடுக்கப்படும் தெய்வங்கள் அருள்புரிய வேண்டும் எனப் பிலாத்தி விரும்புவதனைக் களவழிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வருத்துப் பாடலின் தொடக்க அடிகள் திரும்த் திரும்ப வரவில்லை.

4.6. வருத்துப் பாடல்களின் முடிவுநிலை

வருத்துப் பாடல்களின் முடிவுகளைப் பொறுத்தவரை எந்தவொரு முறையும் பின்பற்றப்படவில்லை. பாடப்படும் தெய்வங்கள் குறித்த கதைகளின் முடிவே முடிவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. எந்தவொரு தெய்வத்தைக் குறித்தும் வருத்துப்பாடல் பாடினாலும் தொடக்கநிலையில் கூறுவதனைப் போன்று, முடிவிலும் ஏற்கனவே சொல்லியதைப் போன்று பிழைகள் இருந்தால் பொறுத்தருள வேண்டும் எனப் பாடி முடிக்கின்றனர்.

காலாட்டுத் தம்பிரான் குறித்த வருத்துப் பாடலின் முடிவுறும் அடிகள்,

தப்பு எடுக்காதே தேவதே
நிங்களுட பட்டாடு சொல்லிய போலும்
நிங்களுட பேரு பிறப்பு சொல்லிய போலும்
மனிசனான என்ற பிழ பொறுத்து அருளுதாயே⁵

என அமைகின்றன.

சேம்புலத் தம்பிரான் குறித்த வருத்துப் பாடலின் இறுதியடிகள்,

நீங்கள் பொறுந்த பொறவி பறஞ்ச போலும்
நீங்க வளர்ந்த வளர்ச்ச பறஞ்ச போலும்
நீங்க அறிஞ்ச அறிவு பறஞ்ச போலும்
நீங்க தன்ன பிழ பொறுத்து அருளு தாயே⁶

என அமைகின்றன. இவ்விரு பாடல்களின் இறுதியிலும் குறைகளை மன்னிக்க வேண்டப்பட்டுள்ளதனைக் காணமுடிகிறது.

4.7. வருத்துப் பாடலின்போது மருள்வருதல்

வருத்துப்பாடல் பாடி முடிவடையும் தருவாயில் ஊட்டுக் கொடுதியினைக் காணிக்காரர்களின் தெய்வம் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது பாடிக்கொண்டிருக்கும் பிலாத்திக்கு மருள் ஏற்படுகிறது. இவருக்கு ஏற்படும் மருளைத்தான் இவர்கள் வெளிச்சப்பாடு என்கின்றனர். பாடல் பாடுகின்றவர்களின் வேகத்திற்கு ஏற்றவாறு ஊட்டுக் கொடுதிக் காலத்திலோ, அந்திச் சிறப்புக்காலத்திலோ நோன்பு மேற் கொண்டிருக்கும் மூதாட்டி ஒருவர் அம்மாளை ஆடுவார். இந்நிலையின் இறுதியில்தான் பிலாத்திக்கு மருள் ஏற்படுகிறது. அப்போது அவர் அருள்வாக்கு கூறுகிறார்.

4.8. முடிபுரை

காணிமக்கள் ஆவி வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்கள் ஆவர். இறந்த முன்னோர்கள் வரம் பெற்றநிலையிலும், வேட்டுண்டு இறந்த வாதைகள் வரம் பெற்றநிலையிலும் தெய்வ நிலைக்கு அவர்களை உயர்த்திய மனப்பாங்கில், முக்கிய நிகழ்வுகள் மற்றும் விழாக் காலங்களில் முன்னிலைப்படுத்தி, குறைபாடு இல்லாமல் நிகழ்வதற்கு வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

தனிநபர்கள் இறந்தபிறகு தெய்வநிலை பெற்றிருந்தபோதிலும் தம்புரான், முத்தன், மல்லன் என்ற சிறப்புச் சொற்களால் அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுவதற்குப் பாட்டுக்கூழுவு என்னும் உயர்ந்த மேடையினை அமைத்துக்கொள்கின்றனர். வருத்துப் பாடல்களை முதன்மை நிலையில் பாடுபவர்கள் பிலாத்திமார்களே ஆவர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாயம் செய்தல், வேட்டையாடுதல் போன்ற நிகழ்வுகளில் தெய்வங்களுக்குக் கட்டாய நிலையில் மூன்று கொடுதிகளைக் கொடுக்கின்றனர். இக்கொடுதிகள் நடத்தப்படும் காலச்சூழல்களுக்கு ஏற்றவாறு ஊட்டுக்கொடுதி மற்றும் அந்திச்சிறப்பு என்னும் இருநிலைகளில் அமைகின்றன. கொடுதிகள் கொடுக்கப்படுகின்ற தெய்வங்களுக்கு ஏற்றாற்போல் அசைவம் அல்லது சைவப் படைபல்கள் இடம் பெறுகின்றன.

வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றபோது தெய்வங்களைத் தாய்நிலையில் உருவகித்து “எங்கள் பிழைகளைப் பொறுத்து அருளவேண்டும் தாயே” எனத் தொடங்குகின்றனர்.

வருத்துப் பாடல்களின் முடிவுகளுக்கு எவ்வித வரையறையும் இல்லை. தொடக்கநிலையில் கூறுவதனைப் போன்று முடிவின்போதும் பிழைகள் கூறியிருந்தால் பொறுத்தருளவும் வேண்டப்படுகிறது.

வருத்துப் பாடல் பாடி முடிவடையும் தருவாயில் தெய்வங்கள் கொடுத்தியினை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது பாடிக்கொண்டிருக்கும் பிலாத்திக்கு “வெளிச்சப்பாடு” ஏற்பட்டு அவர் அருள்வாக்கு கூறுகிறார்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Y.Tharmaraj, **The Tribal-Lore of Kaanikkaarrrs** (Unpublished Ph.D., Thesis), Department of Tamil, University of Kerala, Kariavattom, 1994, P. 368.
2. இத்தரவு ஆறுகாணி என்னும் குடியிருப்பைச் சார்ந்த வேலப்பன் காணியால் 10-11-2002 அன்று தரப்பட்டதாகும்.
3. காண்க பி.எ. 6.
4. காண்க பி.எ. 7.
5. காண்க பி.எ. 8.
6. காண்க பி.எ. 7.

W.C. 6182
1906

...in the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

THE ...

1. Y. ...
The ...
The ...

- 2. ...
- 3. ...
- 4. ...
- 5. ...
- 6. ...
- 7. ...
- 8. ...
- 9. ...
- 10. ...
- 11. ...
- 12. ...
- 13. ...
- 14. ...
- 15. ...
- 16. ...
- 17. ...
- 18. ...
- 19. ...
- 20. ...

இயல் - 5

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

5.1. முகிழ்ப்புரை

தாய்மை உலகிற்குக் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கியப் பரிசே தாலாட்டு ஆகும்.¹ குழந்தைகளை உறங்கச் செய்யத் தாய், பாட்டி, அத்தை, அக்காள் போன்ற உறவினர்கள் உரிமையுடன் பாடும் பாடல் தாலாட்டாகும். தாய்க்கும், பிள்ளைக்குமிடையே உள்ள உறவுப் பிணைப்பில் பிறந்த இயற்கைக்கலையே தாலாட்டு.² தமிழ் மொழியில் முதன்முதலில் தாலாட்டு பாடியவர் பெரியாழ்வார் ஆவார். ஆனால் தொல்காப்பியம் “சூழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” எனத் தாலாட்டு குறித்த குறிப்பினைத் தருகிறது. பரிபாடல், முத்தொள்ளாயிரம், தேவாரம், கம்ப இராமாயணம், விரலிவிடுதூது போன்ற தமிழ் இலக்கிய நூற்களிலும் தாலாட்டு குறித்த செய்திகள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.³

தாலாட்டு என்னும் சொல்லாட்சி ராராட்டு, தாராட்டு, தாலேலோ, ஓராட்டு, ஓலாட்டு, திருதாலாட்டு எனப் பல்வேறு பெயர்களில் பல இடங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.⁴ ஆனால்,

காணிக்காரர்கள் தாயிலிடுதல், பிள்ள உறங்குதல் என்ற பெயர்களால் அழைக்கின்றனர்.

5.2. தாலாட்டின் தொடக்கம்

எந்தப் பகுதியில் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பாடப்பட்டாலும் எல்லாப் பாடல்களுக்கும் முறையானதொரு தொடக்கநிலை காணப்படுகிறது. சில இடங்களில் “ஆராரோ” என்றும், வேறு சில இடங்களில் “ராராரோ” என்றும், இன்னும் சில இடங்களில் “ஆரிராரோ” என்றும் தொடக்கம் கொள்கின்றன. ஆனால், காணிப்பெண்டிர் “ஆரிராரோ ஆராரிராரோ” எனத் தொடங்குகின்றனர். இத்தொடக்க நிலையானது தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் பாடப்படும் நிலைக்கு ஒத்து அமைவதாக உள்ளது.

5.3. தாலாட்டுப் பாடல்களின் போக்குகளும் இடம் பெறும் செய்திகளும்

தாலாட்டுப் பாடல்கள் எந்தப்பகுதியில் பாடப்பட்டாலும் பாடல்களின் ஓசை இசைவு அனைவரிடமும் ஒன்றாகவே உள்ளது. ஆனால், பாடுபவரின் மனப்போக்கிற்கு ஏற்றவாறு பாடல்களில் பொருளமைவுகள் இடம் பெறுகின்றன. காணிக்காரர்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் அவர்களுக்குத் துணைசெய்யும் தேய்வங்கள், தொடடில் கட்டும் முறை, விளை நிலங்கள், பயிர்கள், உறவினர்கள், தாய்மாமன் பெறும் சிறப்பிடம், அவர்களின் செயல்கள், காணிமார்களைத் தேய்வங்கள் காக்கின்றநிலை ஆகியவை குறித்த செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன.

5.4. தாலாட்டுப் பாடலில் மம்பிள்ளைத்தேய்வம் இடம்பெறல்

பொதுவாக எல்லாக் காணிக்கூடங்களிலும் காணி மக்கள் வணங்கும் மம்பிள்ளைத்தேய்வம் இடம்பெறுகின்ற தாலாட்டுப் பாடலைப் பாடினால், அத்தேய்வம் இவர்களின் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதாக எண்ணுகின்றனர்.

அத்தெய்வத்தின் செயல்பாடுகளையும், தெய்வத் தன்மையினையும் பாடற்பொருள் என்ற நிலையில் தாலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெறச் செய்கின்றனர். இவர்கள் பாடுகின்ற தாலாட்டுப் பாடலில்,

கொச்சு பிள்ளையிட சிரியும் ஆட்டமும்
 களியும் கண்டு தலமிட மனம் ஒக்குல்லா
 மாமன் நின்ன கோலங்கண்டு சொல்லினது
 நமக்கினி கொச்சன் கிட்டுகயில்லன்னு
 உச்சமாய் வளந்த மாய் பிள்ள
 மாயங்காட்டி ஆரிரிராரோ ஆரிரிராரோ
 நீ உறங்கு உறங்கு⁵

என்னும் பாடல்கள் இவை குறித்த செய்திகளைத் தருகின்றன.

5.5. தொட்டில் கட்டும்முறை குறித்த செய்திகள்

நாட்டுப்புற மக்களிடையே பழைய மரபுகளைப் பாதுகாத்து வருகின்ற போக்குகளைக் காணமுடிகிறது. இந்நாட்டுப்புற மக்களைவிடவும் பழங்குடியினத்தவர்கள் அவ்வவ் இனத்திற்குரிய பாரம்பரிய மரபுகளைப் பேணுவதில் அதிக சிரத்தையுடன் உள்ளனர். காணி இனத்தவர்கள் இப்போக்கில் கிஞ்சித்தும் சளைத்தவர்கள் அல்லர்.

எந்த மரத்தின் கிளையை வெட்டினால் மரத்தினுடைய பால் அதிகமாக வருகிறதோ அந்த மரத்தின் கிளையை வெட்டிக் குழந்தைக்குத் தொட்டில் கட்டுவது இவர்களிடையே காணப்படும் பொதுவான வழக்கமாகும். ஏனெனில், பெற்ற குழந்தையைக் குழந்தையின் தாய், பழள்ள மரத்தின் கிளையால் கட்டப்பட்ட தொட்டிலில் இட்டு தலாட்டுப்போது அவளுக்குத் தாய்ப்பால் அதிகமாகச் சுரப்பதாக இவர்களிடையே காணப்படும் நம்பிக்கையாகும். இதனை, பச்சையான

இலுப்பை மரத்தின் கிளையை வெட்டிக் குழந்தையின் தந்தை தோட்டில் செய்து கொடுப்பதைப் பின்வரும்.

மோனுக்குத் தோட்டில் தீக்க

அச்சன் பெய்யிற்றுண்டு

பச்ச இலுப்பை தடி பெய்யிற்றுண்டு

பாலு மரத்தில் தோட்டில்

தீத்திடுவார் கண்ணே நீ உறங்கு⁶

என்னும் தாலட்டுப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

5.6. தாலட்டுப் பாடலில் வேளாண்மைத் தொழிலும் வேட்டையாடுதலும்

காணிக்காரர்கள் வனப்பகுதிகளில் வேளாண்மைத்தொழில் செய்து வருவதனை அவர்களின் தாலட்டுப் பாடல் தெரிவிக்கின்றது. வனப்பகுதியிலுள்ள தோட்டங்களில் வேளாண்மை செய்வதால் கிடைக்கப்பெறும் விளைப்பொருட்களான பலாப்பழம், கொய்யாப்பழம், கிழங்கு, தினை, வாழை, பயிறு போன்றவை அவர்களின் பாடலில் இடம் பெறுகின்றன. இதனை,

.....

பிள்ளோ பிள்ளோ கானினிட நம்ம சக்கவிள்

சக்க விளக்கி நம்ம அச்சன் பெய்யிற்றுண்டு

சக்கப்பள கொண்டு வர பெய்யிற்றுண்டு

.....

பிள்ளோ பிள்ளோ கானினிட நம்ம கொய்யாவிள

கொய்யாப்பள கொண்டு வர அம்ம பெய்யிற்றுண்டு

என் பொட்டி பிள்ளோ கானினிட கௌங்குவீள்

கௌங்கு கொண்டு வர அச்சன் பெய்யிற்றுண்டு

.....

என் தங்கப்பிள்ளோ கானினிட தெனவிள

தென விளயிக்கி சேட்டன் பெய்யிற்றுண்டு

தென அரிஞ்சுவர பெய்யிற்றுண்டு

என் செல்லப்பிள்ளை காணினிட வாளவிள

வாள விளக்கி மாம பெய்யிற்றுண்டு

பிள்ளக்கி வாள்புள கொண்டுவர பெய்யிற்றுண்டு

பயிற்று விளக்கி சேச்சி பெய்யிற்றுண்டு

பயிறு பரிச்சுவர பெய்யிற்றுண்டு⁷

என்னும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்ககாலப்பாடல்களில் குழந்தைகளுக்கு வீர உணர்வினை ஊட்டுவதற்கு ஏற்றவாறு தாலாட்டுப் பாடல்களில் அவ்வுணர்வு ததும்பப் பாடுவது வழக்கமாக இருந்தது. இதேபோன்று காணிக் குழந்தைகளும் தாங்கள் கானகத்தில் வாழுகின்ற குழந்தைகளுக்கு ஏற்ப வீரத்தன்மையுடன் வேட்டைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதை,

கானகத்து விள காட்டாள கானகத்துவிள காட்டாள

நீ வளந்து வரும் காலம் போலும்

வில்லும் அம்பும் கொண்ட கானகத்து மலப்புறா

வேட்டக்கி போணுமிடே போயிட்டு வரணுமிடே⁸

என்னும் தாலாட்டுப் பாடல் அடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

5.7. தாலாட்டுப் பாடலில் இடம் பெற்ற உறவினர்கள்

காணிக்களின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் இடம்பெற்ற உறவினர்களாகத் தந்தை(அச்சன்), தாய்(அம்மா), சேட்டன்(அண்ணன்), தாய்மாமன்(மாமா), சேச்சி(அண்ணி) ஆகியோர் இடம் பெற்றுள்ளனர்.⁹

5.7.1. தாய்மாமன் பெறும் சிறப்பிடம்

எல்லாப் பழங்குடியினரிடையேயும் தாய்மாமனுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. சகோதரியின் வீட்டில் எந்தவொரு சடங்குகளோ அல்லது நிகழ்வுகளோ நடைபெற்றாலும் தாய்மாமன் முன்னின்று நடத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் தொடங்கி வைத்தலும் வேண்டும். இவருடைய வழிகாட்டுதலில்தான் எந்த நிகழ்வும் நடைபெறவேண்டும். இதில் காணிக்காரர்களின் குடும்பங்களும் விதிவிலக்கல்ல. காணித்தாய் குழந்தையின் மாமன் குழந்தைக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கின்றாளோ அவற்றைத் தாலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெறச் செய்கிறாள். அவள் மாமன்மார் தன் குழந்தையைக் காற்றாக விரைந்து வந்து கொஞ்ச வேண்டும் என்றும், ஓடி வந்து குழந்தையைப் பள்ளியில் சேர்த்து விடுவதோடு சீண்டிச் சீண்டி முத்தமிட்டு நெஞ்சோடு அணைக்க வேண்டும் என்றும் விரும்புவதைப் பின்வரும்,

மாமன்மார் வாயுனியாக வந்திடுவார்

வந்துன்ன கொஞ்சிடுவார்

மாமன்மார் வரும்வரையில் கண்ணே நீ உறங்கு

மாமன்மார் ஓடியே வந்திடுவார்

சட்டுனு பள்ளியிலே சேர்த்திடுவார்

வரும்வரையில் கண்ணே மணியே நீ உறங்கு

மாமன்மார் சிஞ்சி சிஞ்சி முத்தமிட வந்திடுவார்

நெஞ்சோடு அணைச்சிடுவார்¹⁰

என்னும் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மேலும், மாமன்மார் தன் குழந்தைக்குச் சிறிய ஆடைகள், பொம்மைகள், சிறிய முறம் ஆகியவற்றை வாங்கி வர விரும்புவதைக் கீழ்க்குறிப்பிடும்,

என் கண்ணுக்கு சிற்றாட வாங்கி வந்திடுவார்
 என் மோனுக்கு பொம்ம வாங்கி வந்திடுவார்
 என் பிள்ளைக்கி குட்டிமுறம் வாங்கி வந்திடுவார்
 கண்ணே மணியே நீ உறங்கு¹¹

என்னும் அடிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

5.8.தாலாட்டுப்பாடலில் தெய்வங்கள் பெறுமிடம்

குழந்தையைப் பாலாட்டி, சீராட்டி வளர்த்து வருகின்றபோதிலும் தெய்வத்தின் அருளும் வேண்டும் என்பதைக் காணிக்காரர்கள் நம்புகின்றனர். இது இயல்பாகவே அவர்களிடம் காணப்படும் இறை நம்பிக்கையாகும். எல்லாச் சடங்குகளும், தொழில்களும், விழாக்களும் எவ்விதக் குறைபாடுமின்றிச் சிறப்பாக நடந்தேறத் தெய்வங்களை இறைஞ்சும் காணிய்புழங்குடியினர், தங்கள் குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து அருள்பாலிக்கக் காலட்டுத் தம்பூரான், மம்பிள்ளைத்தெய்வம், அரசுவதி, ஏழு கன்னிமார்கள் ஆகியோரை வேண்டுவதாகப் பின்வரும்,

காலட்டுத் தம்பூரானே என் கண்மணிய உறக்கிடுவீர்
 மம்பிள்ளையே என் மோன உறக்கிடுவீர்
 அரசுவதி தாயே என் கண்ண உறக்கிடுவீர்
 ஏழு கன்னிகளே என் மோன உறக்கிடுவீர்

.....
 நினக்கி ஆய்மார் துணையுண்டு
 நினக்கி தோழிமார் துணையுண்டு

தொட்டில் சுத்தி நம் தலத்து தேவமாருண்டு¹²

என்னும் பாடலடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

5.9. முடிபுரை

காணிப் புழங்குடியினரின் வாய்மொழி வழக்காறுகளில் தாய்மை உலகிற்குக் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கியப் பரிசான தாலாட்டுப் பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

ஆரிரிராரோ எனத்தொடங்கும் தாலாட்டுப் பாடலின் ஓசையிசைவு காணிப் பழங்குடியினர் அனைவரிடமும் ஒன்றுபோலுள்ளது. பாட்டுக்களில் இடம்பெறும் பொருளமைவுகள் தாலாட்டு பாடுபவரின் மனப்போக்கிற்கு ஏற்றவாறு இடம்பெறுகின்றன.

காணிமக்களைக் காக்கும் மட்பிள்ளைத் தெய்வத்தை வணங்கினால் தம் குழந்தைகளையும் அத்தெய்வம் காக்கும் என்ற எண்ணத்தில் அத்தெய்வத்தைத் தாலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெறச் செய்கின்றனர்.

மரபுகளைச் சற்றும் விட்டுக்கொடுக்காமல் வாழும் காணிமக்கள் பாலுள்ள மரக்கிளையைத் தொட்டில் கட்ட பயன்படுத்தினால், குழந்தையினைப் பெற்றவளுக்குத் தாய்ப்பால் அதிகமாகச் சுரக்கும் என நம்புவதைத் தாலாட்டுப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

காணிக்காரர்கள் காட்டுப் பகுதிகளில் வேளாண்மை செய்து வருவதால் கிடைக்கப்பெறுகின்ற விளைபொருட்களான பழவகைகள், கிழங்குகள், தானிய வகைகள் ஆகியவை தாலாட்டுப் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன.

கானகத்தில் சென்று வேட்டையாட வீரஉணர்வு தேவை என்பதால் குழந்தைகள் வீர உணர்வு பெறுவதற்கு ஏற்றவாறு தாலாட்டுப் பாடல்களைக் காணிப்பெண்டிர் பாடுகின்றனர்.

தாலாட்டுப் பாடல்களில், தந்தை, தாய், அண்ணன், அண்ணி, தாய்மாமன் ஆகிய உறவினர்கள் இடம் பெற்ற போதிலும், தாய்மாமன் தன் குழந்தைக்கு எவையெல்லாம் செய்யவேண்டும் எனக் காணித்தாய் விரும்புகிறாளோ அவற்றையெல்லாம் தான் பாடும் தாலாட்டுப் பாடலில் நேரடியாகச் கூட்டும் போக்கு இவர்களிடையே காணப்படுகிறது.

இறை நம்பிக்கையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட காணிமக்கள் தங்கள் சூழ்நிலைகளைத் தம்பினத் தெய்வங்கள் காத்தருளவேண்டும் என்னும் விருப்பத்துடன் அத்தெய்வங்களைத் தாலாட்டுப் பாடலில் இடம் பெறச்செய்கின்றனர்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழண்ணல், தாலாட்டு, பாவநிலையம், காரைக்குடி, 1963, ப.10.
2. ஆறு. அழகப்பன், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் - திறனாய்வு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973, ப.17.
3. சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 1992, ப.33.
4. தே.லூர்து, நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், தூய சவேரியார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை, 1997, ப.164.
5. காண்க பி.எ. 8.
6. காண்க பி.எ.9.
7. காண்க பி.எ.10.
8. மே.ப.
9. மே.ப.
10. காண்க பி.எ.9.
11. மே.ப.
12. மே.ப.

பின்வரும் விஷயங்களைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் தனது திட்டத்தை வகுத்துள்ளது. இவற்றுள் முதலாவது விஷயம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளில் கல்வியளிப்பது ஆகும். இரண்டாவது விஷயம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிப்பது ஆகும். மூன்றாவது விஷயம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு உணவுப்பொருள்களைப் பராமரிப்பது ஆகும்.

செய்துள்ளன

1. கிராமப்புறங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளை நிறுவுதல்

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. இவற்றுள் 50 பள்ளிகள் ஆண்களுக்காகவும் 50 பள்ளிகள் பெண்களுக்காகவும் நிறுவப்பட்டன.

2. கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பளிப்பு

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 வேலைவாய்ப்பளிப்புத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன. இவற்றுள் 50 திட்டங்கள் ஆண்களுக்காகவும் 50 திட்டங்கள் பெண்களுக்காகவும் நிறுவப்பட்டன.

3. கிராமப்புறங்களில் உணவுப்பொருள்களைப் பராமரிப்பு

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 உணவுப்பொருள்களைப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன.

4. கிராமப்புறங்களில் கல்வியளிப்பு

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 கல்வியளிப்புத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன.

5. கிராமப்புறங்களில் உணவுப்பொருள்களைப் பராமரிப்பு

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 உணவுப்பொருள்களைப் பராமரிப்புத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன.

6. கிராமப்புறங்களில் கல்வியளிப்பு

1952-53 ஆம் ஆண்டில் கிராமப்புறங்களில் 100 கல்வியளிப்புத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன.

இயல் - 6

உதிரிப் பாடல்கள்

6.1. முகிழ்ப்புரை

எல்லா மொழிகளிலும் எழுத்திலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே வாய்மொழி வழக்காறுகள் தோன்றிவிட்டன. ஆனால், எழுத்துவடிவம் இல்லாத மொழிகளில் வாய்மொழி வழக்காறுகள் இழப்புநிலை இல்லாமல் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றன. காணிப் பழங்குடியினரும் தங்கள் மொழியில் எழுத்துவடிவம் இல்லாத நிலையிலும் தங்கள் உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் முன்னர் உள்ள இயல்களில் குறிப்பிட்ட பாடல் வகைகளுக்கு அப்பாற்பட்டுச் சுவைதரும் நிலையில் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடி வருகின்றனர். உதிரிப் பாடல்கள் என்ற நிலையில் அவை குறித்த செய்திகளை இவ்வியல் தருகிறது.

6.2. பாடல்களின் பகுப்புகள்

காணிப் பழங்குடியினரால் பாடப்படுகின்ற உதிரிப் பாடல்கள்,

1. விளையாட்டுப் பாடல்கள்
2. நாப்புரட்டுப் பாடல்கள்

3. தனிநிலைப் பாடல்கள்

என்றும் மூன்று பகுப்புகளின் கீழ் இடம் பெறுகின்றன.

6.3. விளையாட்டுப் பாடல்கள்

மனிதவாழ்வில் விளையாட்டுக்கள் ஓர் அங்கமாகிவிட்டன. விளையாட்டு என்பது விரும்பி ஆடும் ஆட்டு என வீளக்கம் தரப்படுகிறது.¹ ஓசை நயத்துடன் பாடப்படும் பாடல்களோடு விளையாடும்போது மனித மனத்தின் போக்குகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. விளையாடும் மனிதனின் பண்பாட்டு நிலைகளையும் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பொதுவாக விளையாட்டுப் பாடல்கள் குறைந்த அளவிலான எண்ணிக்கை உடைய அடிசூள உடையவை.

சில விளையாட்டுப் பாடல்கள் சிறுவராலோ, சிறுமியராலோ அல்லது இவர்கள் அல்லாத மூத்தவராலோ (ஆண் அல்லது பெண்) நின்ற நிலையிலோ அல்லது உட்கார்ந்த நிலையிலே பாடப்படுகின்றன பின்வரும்,

ஒரு பத்தி இரு பத்தி

அறுபத்தி தறுபத்தி

ஒரு மங்கலம்

சீயு கண்டல

கண்ணாடி கண்ணாடி (5)

சுத்திரங் கண்டல

ஆடுவடுத்து

பிள்ள எடுத்து

பிள்ளயின் கையிலெழுந்து

தட்டி பரிச்சவ பேரு என்ன (10)

முருக்கந்தண்டு

முருக்கந்தண்டு தின்னவனே

முந்நாழி எண்ணெ குடிச்சுவனே

புருத்தி மாம்பளம் தின்னவனே

பஞ்சனக்கால (15)

படவட்டக்கால

படக்குனு நீட்டு

மாட்டெங் மாட்டெனு சொல்லாத

மல்லுக்கு நிக்காத

தாமரம் போல பூமரம் போல (20)

ஒத்தக்கால

அடிச்சி மடக்கி நீட்டு²

என்னும் ஒருபத்தி இருபத்தி எனத் தொடங்கும் பாடல் சான்றாக அமைகிறது. பாடுபவர், எதிரே நிற்பவரைப் பார்த்துப் பாடுகின்ற பாடல் இது. எதிரே நிற்பவர் ஆடவர் என்றால் ஆண்பால் விசுதியினையும், பெண்டிர் என்றால் பெண்பால் விசுதியினையும் வேண்டும் இடங்களில் இடம் பெறச் செய்கின்றனர். முதலிரண்டு அடிகளில் வெற்றுச் சொற்கள் இடம்பெற்று நிற்கின்றன. எதிரேயுள்ளவர் குழந்தை நிலையிலுள்ள ஒருவரோ அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவராகவோ இருக்கலாம்.

அடுத்ததாக வரும் விளையாட்டுப் பாடல் சிறுவரோ அல்லது சிறுமியரோ அல்லது இருபாலரோ ஏழு அல்லது பதிமூன்று என்ற எண்ணிக்கையில் (சொல்லுவரைத்தவிர்த்து) எதிரே நிற்பவரைத் தொட்டு,

கக்கரி

புக்கரி

முக்கரி

குண்டட்டி

குளிச்சட்டி

போச்சுட்டு³

என ஒவ்வொருவரையும் தொட்டுச் சொல்லும்போது ஏழாவது நபர் அல்லது பதின்மூன்றாவது நபர் மிஞ்சுவார். அவர் பிறரைத் தொட்டு விளையாட வேண்டும்.

விளையாட்டு அல்லாமல் ஆனால் விளையாட்டுபோல நகைச்சுவையாக இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சிறுவரோ அல்லது சிறுமியரோ அல்லது இருபாலரோ சுற்றிநின்று நடுவில் பல் இல்லாத சிறுவனை / சிறுமியை நிறுத்தி,

(சிறுவன் என்றால்)

ஒட்ட பல்லு மல்லா

ஓடி ஓடி போகாதே

ஆரு வீட்டிலும் நிக்காதே

காசு கேட்டு அழாத

அடிபட்டு சாகாத⁴

(சிறுமி என்றால்)

ஒட்ட பல்லு பல்லி

ஓடி ஓடி போகாதே

ஆரு வீட்டிலும் நிக்காதே

காசு கேட்டு அழாதே

அடிபட்டு சாகாத⁵

எனப்பாடுவது பொழுதுபோக்காகவும் அமைந்துள்ளது.

6.4. நாப்புரட்டுப் பாடல்கள்

வாய்மொழி வழக்காற்று வகைமைகளில் ஒன்றாக நாப்புரட்டுப் பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதனை **நாப்பிறழ்ச்சிப் பாடல்கள்** எனவும் அழைப்பர்.⁶ நாப்புரட்டுப் பாடல்களை நாய்பிறழாமல் உரிய முறையில் குழந்தைகள் ஒலிக்க அறைகூவல் விடுவது பெரியோராவர். காணிப்புழங்குடியினர் இவ்வகைப் பாடல்களைத் **தொடுக்குமொழி** என்றும், **நாக்குத்திரட்டு** என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.⁷ நாப்புரட்டுப் பாடல்களில் இடம் பெறும் சில தொடர்களை வேகமாகக் கூறும்போது பொருள் வேறுபாடு ஏற்பட்டுச் சொல்பவர் நகைப்பிற்குள்ளாக்கப்படுகிறார். தடுமாறும் சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் குழந்தைகள் சொல்லும்போது ஒலிப்புகள்

திருத்தம் பெறுவதோடு எழுத்துக்களைத் தடையின்றி ஒலிக்கப் பயிற்சியையும் பெறுகின்றன. காணிப் பழங்குடியினரிடமும் சில நாப்புரட்டுப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. சான்றுகளாக,

பச்சே தெங்கிலும் பஞ்செட்டத் தெங்கிலும்

பச்சேசுல பங்குருத்தேறிவர

செந்தெங்கிலும் செம்பட்டத் தெங்கிலும்

செங்குல செங்குருத்தேறிவர

கருந்தெங்கிலும் கரும்பட்டத் தெங்கிலும்

கருங்குல கருங்குருத்தேறிவர⁸

என்ற பாடலையும்,

பரண பரண்டு பரண்டு

பரணக்கு காலில்ல

உரலு உருண்டு உருண்டு

உரலுக்கு தண்டில்ல⁹

என்ற பாடலையும் குறிப்பிடமுடிகிறது. நாப்புரட்டுப் பாடல்களுக்கு முதுகெலும்பாக விளங்கும் இழைவுக் கூறுகள் (Textural Features) இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றிருப்பதனை அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

6.5. தனிநிலைப் பாடல்கள்

தனிநிலைப் பாடல்கள் என்ற நிலையில் கள ஆய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற பாடல்களில் காணிக்காரர்களின் அவலத்தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் பாடலும், தட்டான் பூச்சி குறித்த பாடலும்¹⁰ சோனான் குறித்த பாடலும்¹¹ இடம் பெறுகின்றன.

6.5.1. காணிக்காரர்களின் அவலத் தன்மை குறித்த பாடல்

மன்னராட்சி காலத்தில் காணிக்காரர்களுக்கு உடைமையாகும் வகையில் பட்டயத்தில் எழுதிக்கொடுத்த காட்டுப்பகுதியை அவர்களுக்குத் தற்கால அரசாங்கம் இல்லையெனக்கூறி அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதோடு வனத்துறையைச் சார்ந்த கார்டர்களுக்கே உரிமையான நிலையில் இருக்கிறது என்றும், அவர்களுக்குப் பய்பட வேண்டியதுள்ளது என்றும், காடு எங்களுக்கே உரிமையுடையது எனச் சட்டபிரயற்ற வேண்டும் என்றும் கூறுவதனை,

.....

ராசா தந்த பட்டயத்தை

ராச்சியபார சர்க்காரு மதிக்கனூல்லா

.....

காடரால தொல்ல

காட்டானயால தொல்ல

.....

மலெவாசியா இருந்தென்ன

தேக்கு ஈட்டி எங்களுக்கில்லா

மருதுபலா எங்களுக்கில்லா

காட்டில் சீவித்தாலும் இன்னு காடற்கே சொந்தம்

வனத்தில் போனாலும் இன்னு பய்படவேணும் காடற்கே

இதெல்லாம் தீருமோ தம்புரானே

காடு காணிக்கெனச்

சுட்டமிடத் துணைவேணும் தம்புரானே¹²

என்னும் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

6.5.2. தும்பியினைக் குறித்த பாடல்

தும்பி குறித்த பாடல் சிறுவர் சிறுமியர் முதல் வயதான காணிமக்கள் வரை பொழுதுபோக்கிற்காகப் பாடப்படுகிறது. இப்பாடலைப் பாட வரையறுக்கப்பட்ட காலம் எதுவும் கிடையாது. தும்பியினை அழைக்கும் பாங்கில் இப்பாடல் அமைகிறது.

சிறிய தும்பியே! உன் உடம்பில் பல நிறங்கள் தெரியும் வண்ணம் சாயம் பூசியது யார்; விசாரித்து நான் சண்டைக்கு வருகிறேன். உன் ரீங்கார ஒலி கேட்டுச் சொக்கிப் போன நான் உனக்கு கழுச்சி, பட்டம், சைக்கிள் போன்றவற்றைத் தருகின்றேன். எனவே,

வட்டமாயி பறக்கின தும்பி
எம்பி எம்பி பறக்கின தும்பி
உயரத்தில் பறக்கின தும்பி
கிட்டக்க ஓடி வா தும்பி¹³

எனத் தன்னருகே அழைப்பதாக இப்பாடல் அமைகிறது. இப்பாடலில் காணிக்காரர்களின் கற்பனைத் திறனையும் காணமுடிகிறது.

6.5.3. சோனான் குறித்த பாடல்

சோனான் என்பது எறும்பு வகைகளுள் ஒன்று. தும்பியினைப் போன்று சோனானைக் குறித்தும் காணி மக்களில் சிறுவர் சிறுமியர் முதல் பெரியவர்கள் வரை பொழுதுபோக்கிற்காகப் பாடுகின்றார்கள்.

யிறுவிளக்காட்டில் மரத்தடியின் கீழ் உள்ள குப்பைக்கடியில் கிடந்த சோனானைக் குச்சிக்கம்பு மூலம் வெளியிலாக்கியபோது 'ஓ' என்று ஒலியெழுப்பி வந்த நிலையில், பார்த்துக்கொண்டு நின்ற பெண்ணைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து காலைப்பற்றித் தலையின் மேல் ஏறி நின்று,

சேட்டா சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்

சேச்சி சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்

தம்பி சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்

தங்கே சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்¹⁴

என அண்ணன், அண்ணி, தம்பி, தங்கை ஆகியோரைக் கேட்டது. பின் அப்பண்ணின் தலையைச் சொறிந்து, ஈரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அதனை வாயில் போட்டுக்கொண்டது. இந்நிகழ்வு சிவன் தலையில் நல்லபாம்பு ஏறிப் படமெடுத்துக் “கருடா சௌக்கியமா?” எனக் கேட்டது போல் அமைந்துள்ளது. இது காணி மக்களின் கற்பனை வளத்தையும் யதார்த்தத் தன்மையினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

6.6. முடிபுரை

காணிப்புறங்குடியினர் வாழ்வியல் தொடர்பான நிகழ்வுகளில் இடம்பெறும் பாடல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலும் சுவைதரும் போக்கில் சில பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். அவை விளையாட்டிற்காகப் பொழுதுபோக்கும் நிலையிலும், மகிழ்விக்கும் பாங்கிலும், கற்பனையினை வெளிப்படுத்தும் தன்மையிலும் அமைகின்றன.

இவர்களிடையே வழங்கும் விளையாட்டுப் பாடல்கள் எண்ணிக்கை அளவில் அதிகமில்லை. கிடைக்கப்பெற்ற விளையாட்டுப் பாடல்களில் சிறுவர் அல்லது சிறுமியர் அல்லது சிறுவரும் சிறுமியரும் அல்லது குழந்தைகள் மற்றும் மூத்தவர்கள் என்ற நிலையில் பாடப்படும் “ஒரு பத்தி இருபத்தி” என்ற பாடல் மட்டுமே இடம் பெறுகிறது. மூத்தவர்கள் அல்லாத நிலையில் குழந்தைகள் மட்டுமே பாடுகின்ற நிலையில் “கக்கரி, புக்கரி, முக்கரி” என்ற பாடலும், “ஓட்டப்பல்லு மல்லா”/ “ஓட்டப்பல்லி பில்லி” என்ற பாடலும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவை பொழுதுபோக்கிற்காகப் பாடப்படுகின்றன.

சில நாப்பரட்டுப் பாடல்கள் இப்பழங்குடியினரிடமும் காணப்படுகின்றன. அப்பாடல்களுக்கிடையே இழைவுக் கூறுகளும் இடம் பெற்றிருப்பதனை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

தனிநிலைப் பாடல்கள் என்ற நிலையில் கள ஆய்வின்போது கிடைக்கப்பெற்றவையாக மூன்று பாடல்களே இடம்பெறுகின்றன. ஒரு பாடல், அரசரால் பட்டய அடிப்படையில் காடுகள் கிடைக்கப்பெற்றாலும் உரிமையில்லாத அவல நிலைகளை எடுத்தியம்புகிறது. பிறிதொரு பாடல் தும்பி குறித்து எல்லா வயது காணியராலும் பாடப்படுகிறது. இன்னொரு பாடல் சோனான் என்னும் எறும்பு வகை குறித்துக் காணி மக்களால் பொழுதுபோக்கிற்காகப் பாடப்பட்டாலும் அவர்களின் கற்பனை வளத்தை வெளிப்படுத்தும் வடிகால் போல் அமைகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஞா. தேவநேயன், தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973, ப. 5.
2. காண்க பி.எ.11.1
3. காண்க பி.எ.11.2
4. காண்க பி.எ.11.3
5. காண்க பி.எ. 11.3 (ஆ).
6. தே.லூர்து நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், தூய சவேரியார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை, 1997, .ப.263.
7. இத்தரவு ஆலம்பாறையைச் சார்ந்த காளியப்பன்காணி என்பவரால் 15-12-2002 அன்று தரப்பட்டது.
8. காண்க பி.எ.12(ஆ)
9. காண்க பி.எ. 12 (இ).
10. ஆல் வகையைச் சார்ந்த துள்ளலில் வரும் தும்பிப்பூச்சியைக் குறித்தது அல்ல.
11. ஆல் வகையைச் சார்ந்த துள்ளலில் வரும் சோனாணைக் குறித்தது அல்ல.
12. காண்க பி.எ. 13.
13. காண்க பி.எ. 14.
14. காண்க பி.எ. 15.

இயல் -7

ஆய்வு முடிவுரை

7.1. தமக்கேயுரிய தனித்ததொரு பாரம்பரியத்தையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டு விளங்கும் பழங்குடி மக்களின் வாய்மொழி வழக்காறுகளைச் சார்ந்த அனைத்தும் காலச் சமுற்சியில் மெல்ல மெல்ல மறைந்து வருவதனை நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்களும், மொழியியல் அறிஞர்களும் உணர்ந்து வருகின்றனர். இவற்றின் காரணமாக அவற்றைச் சேகரிப்பதும், பேணிகாப்பதும், ஆய்வதும் இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் கட்டாயத் தேவைகளாகும். இந்நிலையை மேற்கொள்ளாவிட்டால் இப்பழங்குடியினரின் வாய்மொழி வழக்காறுகள் மறையும்போது இவர்களின் பண்பாட்டு மரபுகளையும், பாரம்பரியத் தன்மைகளையும், மொழி நிலைகளையும் பிற்காலத்தில் அறிந்துகொள்ள வாய்ப்புகள் இல்லாமலாகி விடுகின்றன.

7.1.1. தமிழகப் பழங்குடியினத்தவரில் இனங்காணப்பட்ட 36 பழங்குடி இனத்தவரில் தென்னகத்தின் கடைகோடி மலைப்பகுதியில் வாழுவரும், கன்னியாகுமரி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைச்

சார்ந்தவர்களுடனான காணிப் பழங்குடியினரிடையேயும் பழங்குடி மக்கள் சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இன்றும் அவர்களின் நாவில் துடிப்புடன் வெளிவருகின்றன.

7.1.2. பாட்படும் பாடல்கள் துடிப்புடன் இருந்தாலும் எண்ணிக்கையினையும், பாடுபவரையும் பொறுத்தவரையில் இவை இறங்குமுக நிலையிலேயே உள்ளன. கேரள வண்பகுதியில் வாழ்பவர்கள் மலையாளத்தில் பாடினாலும், தமிழகப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் சில மலையாளச் சொல் வடிவங்களுடன் தமிழில் ஓரளவிற்குப் பகுதி பகுதியாகவே பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். விவசாயம் மற்றும் வேட்டையாடுதல் ஆகிய தொழில்களை மேற்கொள்ளும்போதும் கொடுக்கப்படுகின்ற கொடுதிகளின்போதும் கட்டாயமாகப் பாடப்படுகின்றன. வருத்தும் பாடல்களைச் சிறப்புநிலையில் பாடுபவர்கள் பிலாத்திமார்களை ஆவர். பாட்டுக்கருவிகளின் மேலிருந்து பாடும்போது தெய்வங்கள் தாய்நிலையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. வருத்தும் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கும்போதும் முடிக்கும்போதும் அத்தெய்வங்களைக் குறித்துப் புகழ்ந்து பாடிய நிலையில் பிழைகள் இருந்தால் அவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டப்படுகிறது. தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டிருக்கும் படையலை அவை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில், பாடிக்கொண்டிருக்கும் பிலாத்திக்கு வெளிச்சப்பாடு ஏற்பட்டு அருள்வாக்கு கூறுகிறார். இத்தருணத்தில் காணிமக்கள் பக்தி பரவசத்துடன் திகழ்கின்றனர்.

7.2. சாற்றுப் பாடல்கள் என்பது காணிக்காரர்களிடையே அவர்களின் வாழ்வியலின் எல்லா நிலைகளிலும் பாடப்படுகின்ற பாடல்களாகும். இப்பாடல்களைப் பாடுபவரின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதோடு ஒரு சிலவே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. பிலாத்திபோடு சேர்ந்து பாடுகின்ற சூழ்நிலையின் காரணமாக இளவயதிலும் ஓரளவிற்குக் கற்றுக்

கொண்டுள்ளனர். மரபுவழி சாற்று மாடங்களை அமைத்துக்கொள்வதோடு இனவழி பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் கொக்கரே இசைக்கருவியினை மட்டுமே வைத்து இன்றும் சாற்றுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட சாற்றுப் பாடல் வகைகளைப் பாடியிருந்த காணிக்காரர்களிடம் தற்காலத்தில் பத்தொன்பது வகையான சாற்றுப் பாடல்களின் குறிப்புச் செய்திகள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெறுகின்றன. எல்லாச் சாற்றுப் பாடல்களுக்கும் அடிப்படைச் சாற்றுப் பாடல் கார்த்திகைச்சாற்றே. இவற்றில் ஆவிகள் சார்ந்தன, நோய் சார்ந்தன என்ற நிலைகளில் மட்டுமே மொத்தம் பதினொரு வகையான சாற்றுப் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. சாற்றுப் பாடல்கள் பாடுவதற்கு முன்னால், படைக்கப்பட்ட படையலைத் தேய்வங்களும் ஆவிகளும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டப்படுகிறது.

7.2.1. சாற்றுப் பாடலின் தொடக்கநிலையில் தங்கள் பகுதி தேய்வங்களையும், தாய், தந்தை, குரு ஆகியோரையும் தாங்கள் கூறுவனவற்றைச் செவிமடுக்க வேண்டப்படுகிறது. பல சாற்றுப் பாடல்களின் தொடக்கங்களும் ஒன்றுபோல் அமைகின்றன. வளர்பாகம் எனக் குறிப்பிடப்படும் மேம்போக்கு நிலையில் தொடர்புடைய நிகழ்வுகள் குறித்த செய்திகள் சாற்றுப் பாடலில் தொய்வு இல்லாமல் இடம் பெறுகின்றன. சாற்றுப் பாடலின் முடிவில் தொடக்க நிலையில் வேண்டியதுபோல் தேய்வங்களையும், ஆவிகளையும் வேண்டி முடித்துக்கொள்கின்றனர். முடிவுப்பகுதிக்கென்று கட்டாய வரையறைகள் எதுவுமில்லை.

7.3. தோற்றப் பாடல்கள், ஊட்டுப் பாடல்கள், பேப்புப் பாடல்கள் என்னும் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் வந்ததும் பாடல்கள் காணிக்காரர்களின் வாழ்வியலில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. முக்கிய நிகழ்வுகளிலும் மற்றும் விழாக்காலங்களிலும் தாங்கள் வணங்கும் தேய்வங்களை முன்னிலைப்படுத்தி அவை குறைபாடு இல்லாமல்

நிகழ்வதற்கு வருத்துப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இப்பாடல்கள் பொழுதுபோக்கு நிலையிலும், மகிழ்விக்கும் பாங்கிலும், உள்ள உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் தன்மையிலும், கற்பனை வளத்தைப் பறைசாற்றும் பாங்கிலும் சிறந்து விளங்குகின்றன. மேலும், இவை அதிக எண்ணிக்கையில் இல்லாவிட்டாலும், மேற்படி தன்மைகளைப் படம் பிடித்துக்காட்டுவதில் வல்லமையுடன் விளங்குகின்றன.

7.4. உறவுப் பிணைப்பில் பிறந்ததும், தாய்மை உலகிற்கு இலக்கியப் பரிசாக முதலாவதாகக் கிடைக்கப்பெற்றதுமான தாலாட்டுப் பாடல்கள் காணிப்பழங்குடியினத்தவரிடம் “ஆரிரிராரோ ஆரிரிராரோ” எனத் தொடங்குகின்றன. தாலாட்டுப் பாடல்கள் எப்பகுதிகளில் பாடப்பட்டாலும் அவற்றில் காணப்படும் ஓசை இசைவு ஒன்றாகவே உள்ளது என்பது சுட்டத்தகுந்த செய்தியாகும். பொதுவாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் உறவுகளின் இணக்கநிலை, வாழ்வியலில் உள்ள முக்கிய நிகழ்வுகள், தேய்வங்கள் காட்டும் அருளியல் போக்குகள் போன்ற இன்னோரன்ன செய்திகள் இடம் பெறுவது வழக்கமாக உள்ளன.

7.4.1 ஒவ்வொரு காணிக்கூடியிலுமிள்ள மக்களைக் காக்கின்ற மம்பிள்ளைத் தேய்வத்தைத் தம் தாலாட்டுப் பாடலில் இடம்பெறச்செய்தால் அத்தேய்வம் குழந்தைகளைக் காப்பதாக எண்ணுகின்றனர். தாங்கள் வேளாண்மை செய்கின்றவற்றைக் குறித்துத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் இடம்பெறச் செய்கின்றனர். குழந்தைகள் வளர்ந்து வேட்டையாடச் செல்லுகின்ற காலத்தில் வீரஉணர்வுடன் செல்வதற்கு ஏற்றவகையில் வீரவுணர்வு ததும்பும் தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். உறவுநிலையில் தாய்மாமனுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து தம் மனவோட்டத்தினை மாமன்மேல் ஏற்றித் தாய் பாடுகிறாள். மேலும், தம்மினத்

தேய்வங்கள் தங்கள் சூழ்ந்தைகளைக் காத்து அருள்பாலிக்கவும் தாலாட்டுப்பாடல் மூலம் வேண்டுகின்றனர்.

7.5. விளையாட்டாகவும், நாப்புரட்டாகவும், தனிப்பட்ட போக்கிலும் சுவைதரும் பாங்கில் உதிரிப் பாடல்கள் பாடுவதிலும் வல்லவராகக் காணிப்புழங்குடியினர் விளங்குகின்றனர்.

7.6. காலச்சுழற்சியாலும், சமுதாயச் சூழ்நிலைகளாலும், அரசியல் போக்குகளாலும் மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது யதார்த்தமான செயலாகும். காணிப்புழங் குடியினரிடமும் இம்மாற்றங்கள் நிகழ்வுற்றபோதும் மரபுவழி பண்பாடுகளைப் பேணிக்காத்து வருவதில் விழிப்போடு உள்ளனர் என்பதனை இவர்களின் புழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

7.7 இப் புழங்குடி மக்கள்சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பதிவு செய்துப் பேணிக்காக்கும் நிலையில்தான் பிற்காலத்தில் இவர்களின் பாரம்பரிய நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். அன்றியும், இனஞ்சார்ந்த பண்பாட்டு மரபுகளின் மீட்டுருவாக்கத்திற்குப் பயன்படும் நிலையில் இவை அமையும். மேலும், ஒரே குடும்பம் சார்ந்த வெவ்வேறு புழங்குடிமக்களிடையே பண்பாடு குறித்த ஒப்பாய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கும் பிற குடும்பங்கள் சார்ந்த புழங்குடி மக்களிடையே பண்பாடு குறித்த ஒப்பாய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கும், வாய்மொழி இலக்கிய வகையைச் சார்ந்த புழங்குடி மக்கள் சார் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற கட்டாய நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

பின்னணியுடன் 1
தகவலாளிகள் பட்டியல்

வரிசை எண்	தகவலாளி பெயர்	குடிசைக்குப் பெயர்	இளம்	வயது	நாள்	தரப்பட்ட செய்தி
1	ச. ஜயபதி கானி	மேதூர் மலை (கு.மா.)	ஆண்	37	04.01.03	கொக்கவு இடைத்தல்
2	ப. காளியன் கானி	தேர்வலாறு (தி.மா.)	ஆண்	28	16.02.03	நாப்பாட்டுப்பாடல் (வளக்கம்)
3	மு. காளியன் கானி	முட்கனக்கல் (கு.மா)	ஆண்	41	02.02.03	கொக்கவு இடைத்தல்
4	ம. குட்டன் கானி	முடவறிப்பாறை (கு.மா)	ஆண்	48	12.02.03	நாப்பாட்டுப்பாடல்
5	வே.கொச்சையன்கானி	காஞ்சிப்பாறை (கு.மா)	ஆண்	53	09.02.03	காணிக்கொள்களின் அவதரிப்பாடல்
6	கா. சந்திரன் கானி	சொள்ளம்பி (கு.மா)	ஆண்	62	16.02.03	நாப்பாட்டுப்பாடல்
7	கு. சரகவழி	தேர்வலாறு (கு.மா)	பெண்	31	14.01.03	வினாயாட்டுப்பாடல்
8	ச. சீதம்பன் கானி	தலைக்குமலை (கு.மா)	ஆண்	47	14.01.03	காவற்ற சாற்று
9	முத். சூரியன் கானி	மணலிக்காடு (கு.மா)	ஆண்	55	16.01.03	ஓங்கான் சாற்று
10	ம. பார்வதி	கொடுத்தாறை (கு.மா)	ஆண்	61	19.01.03	குடிசைத்தட்டல்
11	சீ. பில்லையன் கானி	வாலாறு (தி.மா)	ஆண்	68	18.01.03	வலையகட்டிசாற்று
12	ப. பூமாதலா	கொக்காவிட்டு (கு.மா)	பெண்	40	17.01.03	வினாயாட்டுப்பாடல்
13	கி. சோழமு	ஆலம்பாறை (கு.மா)	பெண்	46	02.02.03	தரவாட்டுப்பாடல்
14	கா. மல்லையன் கானி	மல்லையன் முத்தங்கை (கு.மா)	ஆண்	57	17.02.03	பழையலை ஏற்றுக்கொள்ள எண்ண்டல்
15	ச. மல்லையன்	கல்லையல் (கு.மா)	ஆண்	42	18.02.03	தரவாட்டுப்பாடல்
16	ரா. மாதன் கானி	இலச்சிக்குடி (தி.மா)	பெண்	39	20.02.03	வந்தூற்றுப்பாடல்
17	ல. மாதங்கனா	கிமலை (கு.மா.)	பெண்	55	16.02.03	கோளின் குறித்தப்பாடல்
18	ச.மாதங்கனா	மோதூர்மலை (கு.மா)	பெண்	37	03.11.02	நாப்பாட்டுப்பாடல்
19	கி. முண்டன் கானி	ஒருதூறாய்க்கல் (கு.மா)	ஆண்	40	10.11.02	சாவத்தேற்றிசாற்று
20	மு. ராமலக்ஷ்மி	முக்கனக்கல் (கு.மா)	ஆண்	52	24.11.02	வினாயாட்டுப்பாடல்
21	ச. முத்தங்கனா	வாலாறு (தி.மா)	ஆண்	62	14.02.03	கபலமலைச்சாற்று
22	ஆர். விசுவநாதன்	மண்ணாடி (கு.மா)	ஆண்	47	02.02.03	சாற்றுப்பாடல்
23	வே. விஜயங்கனா	மாண்காம்பலாறு (கு.மா)	ஆண்	61	17.11.02	சாற்றுப்பாடல்
24	கு. வேலாயுதன் கானி	ஆறுதாரை (கு.மா)	ஆண்	38	08.12.02	மாட்டுக்கழுவி குறித்த செய்தி
25	ச. கௌசன் கானி	ஆலம்பாறை (கு.மா)	ஆண்	52	15.12.02	நாப்பாட்டுப்பாடல்
26	கு. சோழமுத்தங்கனா	தேர்வலாறு (கு.மா)	ஆண்	49	29.12.02	வந்தூற்றுப்பாடல்

கு.மா. - குமரி மாவட்டம்

தி.மா. - திருநெல்வேலி மாவட்டம்

பின்னிணைப்பு எண்.2

கொக்கரெ இசைத்தல் (நோய் நீங்குதல்)

பெற்றப்பன் திருமுன்னே கச்சிலி பிடிச்சவாடா

மாயராயி நீக்குவானும் கச்சிலியால ஆவற

காலராயி நீக்குவானும் கச்சிலியால ஆவற

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - காளியன் காணி

கொக்கரெ இசைத்தல் (ஆவிகள் ஓடுதல்)

இடங்கை கச்சி

வலங்கை பிள்ளாணி

இடிமாடு படிமாடு

விரண்டோடின வாதையோ

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - ஐயப்பன் காணி

பின்னிணைப்பு எண்.3

வலைக்கட்டிசாற்று (சிலாவெட்டையில் ஆவிகளை எரித்து
அழித்தல் குறிப்பு அடிகள்)

ஆயிரவலைக்கண்ணி அக்கியோடு சிலாவட்ட
அகத்து இடினி

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - பில்லாளன் காணி

சாவுத்தோற்றி சாற்று (குறிப்பு அடிகள்)

மூட்டுக்காணிக்கு உசிப்பிலது சீகோயிலு
பிலாத்திக்கு சருப்பிலது சீகோயிலு
பேரு பிறப்பனுக்கு காணியடி சீகோயிலு

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - முண்டன்காணி

காலன்ற சாற்று (குறிப்பு அடிகள்)

காலன கட்டு
காலன சர்த்தலு
காலன சத்துருதோஷம்
பாதாள சிலாவட்டயினி
எரிஞ்சற்று தாரினி

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - சீதங்கன் காணி

கப்பலவகைச்சாற்று (குறிப்பு அடிகள்)

கருநாட்டு காந்தாரி காணியிலும் கற்பலவ
புலிகுத்தும் பில்லாளன் பாட்டுமணி கற்பலவ
வடக்குள்ள ஶாவுக வாருங்க கற்பலவ
பூமால திருமால வாருங்க அம்பலம்

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - முத்தன்

ஓங்கான் சாற்று (குறிப்பு அடிகள்)

எந்த மலையின தாளவழி வெட்டிப் போவுவானும்
கல்லடைத்துப் பாத வெட்டிப் போவுவானும்
வேறுத்து வழிவெட்டிப் போவுவானும்

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - சூரியன்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.4
படையலை ஏற்றுக்கொள்ள பணிந்து வேண்டுகல்

பொன்னு போற்றி தெய்வமே
 பொன்னு போற்றி மாதாவே
 நம்மளு காணிக்கையாட்டிட்ட
 பொருளின பெரிதாயிட்டு பற்றணுமே
 மனதில் வெளிஞானம் விட்டுதரணுமே
 முன்புறம் நின்னிட்டு காக்கணுமே
 பின்புறம் நின்னிட்டு காக்கணுமே
 மடிச்சீல பணம்போல் காக்கணுமே
 நம்மளு குடும்பத்து பற்றின நோயி நீக்கணுமே
 நம்மளு குடும்பத்து பற்றின கேடுகள் நீக்கணுமே
 என்ற மல்லங்கருங்காளி, ஆயிரவல்லி
 தீராப்பிணி தீத்து ஆறாப்பிணி ஆற்றி
 காக்கணுமே குருவே குருவே
 எங்குருவே நீங்கதானே துணை

பாடல் தந்தவர் - மல்லன்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.5

சாற்றுப் பாடல் - தொடக்கநிலை
(வழிபடும் தெய்வங்கள் இடம் பெறல்)

தறவாட்டு தெய்வமன கைமணங்கி செல்லினது

வலியழுத்தன் கைமணங்கி செல்லினது

என்ற பாட்டுன செவிகேள்

என்ற தலத்து தெய்வமாரீ

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - விஜயன்காணி

சாற்றுப் பாடல் - தொடக்கநிலை
(வழிபடும் தாய், தந்தை, குரு இடம் பெறல்)

பெற்ற தள்ள கற்றில;

விளிஞானம் கிட்டல.

பெற்றப்பன் கற்றில;

புத்தி கிட்டல.

ஆயமாரு கற்றில;

அறிவு ஞானம் கிட்டல.

என்னாலும் என்ற

குரலும் நாவும்

தட்த்தமிலாது படிப்பிக்க

ஆயமாரு அருளே

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - விக்டர்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.6
வருத்துப்பாடல் - காலாட்டுத்தம்பிரான்

(தொடக்கநிலை)

நிங்கள் தோற்றங்கத நானு சொல்லினல்லோ
 நிங்கள் தோற்றங்கத நானு சொல்லினல்லோ
 பிழ பொறுத்து அருளு தாயே
 பிழ பொறுத்து அருளு தாயே
 மக்க குட்டி குறுமாக்களு தோற்றங்க கேக்க வேணும்

(முடிவு நிலை)

தப்பு எடுக்காதே தேவதே
 நிங்களுட பட்டபாடு சொல்லிய போலும்
 நிங்களுட பேரு பிறப்பு சொல்லிய போலும்
 மனிசனான என்ற பிழ பொறுத்து அருளு தாயே

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - வேலுக்குட்டிக் காணி

பின்னிணைப்பு எண்.7
வருத்துப்பாடல் - சேம்புலத்தம்புரான்

(தொடக்க நிலை)

குண்டங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா!

எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே.

குறவங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா!

எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே.

பள்ளங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா!

எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே.

பறயங் கையால் அடிகொண்ட பெருமா!

எழுந்திருந்து வரங்கள் தா தாயே.

நிங்கள் பெருமங்கத நானு சொல்லினல்லோ

பிழ பொறுத்து அருளு தாயே.

(முடிவுநிலை)

நீங்க பொறந்த பொறவி பறஞ்ச போலும்

நீங்க வளந்த வளச்ச பறஞ்ச போலும்

நீங்க அறிஞ்ச அறிவு பறஞ்ச போலும்

நீங்க தன்ன பிழ பொறுத்து அருளு தாயே.

பாடல் குறிப்பு தந்தவர் - மாடன்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.8

தாலாட்டுப் பாடலில் மம்பிள்ளைத் தெய்வம் இடம்பெறல்

ஆரிரிராரிரோ ஆரிரிராரிரோ
 என்ற கண்ணை கண்மணியே உறங்குடே
 என்ற குறுமா நீ உறங்குடே
 அம்மாயி பிள்ளை நீ உறங்கு
 தொட்டிலு ஆட்டி ஆட்டி
 காலு ரெண்டும் கோயினது
 கை ரெண்டும் கோயினது
 குறுமா பாலு குடிச்சயிலே
 கண்ணும் திறக்கயில
 பிள்ள வாசுடா கரயின கரச்சி கண்டு
 மனசை ஒக்குலடா
 கரயாதடே என்றனியா
 ஆரிரிராரிரோ ஆரிரிராரிரோ
 கண்மணியே நீ உறங்கு
 பிள்ள கரயின கரச்சி கண்டு
 பெத்த தள்ளகளும் பெறாத மலடிகளும்
 குறுமாக்கு பாலு கொடுக்கினது
 என்னாலும் பிள்ள பாலு குடிச்சயில
 தலமருது அய்யனே என்ற விதியாண்ணு நானு நிக்கினது
 கண்ணை நீ உறங்கு
 ஆரிரிராரிரோ ஆரிரிராரிரோ

பின்னிணைப்பு எண்.9

தாலாட்டுப் பாடலில் தொட்டில் கட்டும் செய்தியும் மாமன்மார்
செய்கைகளும்

ஆரிரிராராரோ ஆராரிராரிரோ
என்ற கண்ணே நீ உறங்கு
மோனுக்குத் தொட்டில் தீக்க
அச்சன் வெயிற்றுண்டு
பச்ச இலுய்வு தேடி வெயிற்றுண்டு
பாலு மரத்திலே தொட்டில்
தீத்திடுவார் கண்ணே நீ உறங்கு
பொன்னாலே உருப்படி செய்திட்டுண்டு
வெள்ளியாலே கயிறு கட்டிட்டுண்டு
என்ற குறுமாவே நீ உறங்கு கண்ணே நீ உறங்கு
மாமன்மார் வாயுனியாக வந்திடுவார்
வந்துன்ன கொஞ்சிடுவார்
மாமன்மார் வரும் வரயில கண்ணே நீ உறங்கு
மாமன்மார் ஓடியே வந்திடுவார்
சட்டுனு பள்ளியில் சேர்த்திடுவார்
வரும்வரையில் கண்ணே மணியே நீ உறங்கு
மாமன்மார் சிஞ்சி சிஞ்சி முத்தமிட வந்திடுவார்
நெஞ்சியோடு அணச்சிடுவார்
என் கண்ணுக்கு சிற்றாட வாங்கி வந்திடுவார்
என் மோனுக்கு பொம்மை வாங்கி வந்திடுவார்
என் பிள்ளைக்கி குட்டிமுறம் வாங்கி வந்திடுவார்
கண்ணே! மணியே! நீ உறங்கு
ஆரிரிராராரோ ஆராரிராரிரோ

ராரிராரோ ஆரிரிராரோ

பொட்டி மோனே கண்ணுறங்கு நீ கண்ணுறங்கு

காலாட்டு தம்பரானே என்ற கண்மணிய உறக்கிடுவீர்

மய்பிள்ளையென் மோன உறக்கிடுவீர்

சாகவதி தாயே என் கண்ண உறக்கிடுவீர்

ஏழு கன்னிகளே என் மோன உறக்கிடுவீர்

கண்ணே நீ தானுறங்கு

நினக்கி ஆய்மார் துணையுண்டு

நினக்கி தேழிமார் துணையுண்டு

தொட்டில சுத்தி நம்ம தலத்து தேவமாருண்டு

என் கண்ணே நீ கண்ணுறங்கு

பாடல் தந்தவர் - மல்லிகா

பின்னிணைப்பு எண்.10

தாலாட்டுப்பாடலில் வேளாண்மை மற்றும் வேட்டையாடுதல்
செய்திகள்

ஆரிரிராரோ ஆரிரிராரோ

பொன்னே பொன் மணியே ஆரிரிராரோ

என் கண்ணே நீ உறங்கு உறங்கு

பிள்ளோ பிள்ளே கானினிட நம் சக்கவிள

சக்கவிளக்கி நம் அச்சன் பெய்யிற்றுண்டு

சக்கப்பள கொண்டு வர பெய்யிற்றுண்டு

என் மானே நீ கண்ணுறங்கு

என் கண்ணே நீ உறங்கு உறங்கு

பிள்ளோ பிள்ளே கானினிட நம் கொய்யவிள

கொய்யாப்பள கொண்டு வர அம் பெய்யிற்றுண்டு

என் கண்மணியே நீ உறங்கு

என் பொட்டி பிள்ளோ கானினிட கௌங்குவிள

கௌங்கு கொண்டு வர அச்சன் பெய்யிற்றுண்டு

என் கண்ணே நீ உறங்கு உறங்கு

என் தங்கப் பிள்ளோ கானினிட தெனவிள

தெனவிளயிக்கி சேட்டன் பெய்யிற்றுண்டு

தென அரிஞ்சுவர பெய்யிற்றுண்டு

என் செல்லப் பிள்ளோ கானினிட வாளவிள

வாளவிளக்கி மாம பெய்யிற்றுண்டு

பிள்ளக்கி வாளப்பள கொண்டு வர பெய்யிற்றுண்டு

பயிற்றுவிளக்கி சேச்சி பெய்யிற்றுண்டு

பயிறு பறிச்சுவர பெய்யிற்றுண்டு

செல்லக் கண்ணே நீ உறங்கு உறங்கு
 கானகத்துவிள காட்டாள கானகத்து விள காட்டாள
 நீ வளந்து வரும் காலம் போலும்
 வில்லும் அம்பும் கொண்டு கானகத்து மலப்புறா
 வேட்டக்கி போணுமிடே போயிட்டு வரணுமிடே
 என் செல்லப் பிள்ளோ நீ கண்ணுறங்கு
 என் கண்ணே நீ உறங்கு உறங்கு

பாடல் தந்தவர் - பொன்னு

பின்னிணைப்பு எண்.11.1

விளையாட்டுப் பாடல் - 'ஒரு பத்தி இருபத்தி'

ஒரு பத்தி இருபத்தி
அறுபத்தி துறுபத்தி
ஒரு மங்கலம்
சீபு கண்டில
சித்திரங் கண்டில
ஆளுடுத்து
பிள்ள எடுத்து
பிள்ளயின கையிலெருந்து
தட்டி பறிச்சவ பேரு என்ன
முருக்கந்தண்டு
முருக்கந்தண்டு தின்னவனே
முந்நாழி எண்ணெ குடிச்சவனே
புருத்தி மாம்பளம் தின்னவனே
பஞ்சனக்கால
படக்குறு நீட்டு
மாட்டெங் மாட்டெனு சொல்லாத
மல்லுக்கு நிக்காத
தாமரம் போல பூமரம் போல
ஒத்தக்கால
அடிச்சி மடக்கி நீட்டு

பாடல் தந்தவர் - சரகவதி

பின்னிணைப்பு எண்.11.2

விளையாட்டுப்பாடல் - “கக்கரி, புக்கரி, முக்கிரி”

கக்கரி

புக்கரி

முக்கிரி

குண்டடி

குளிச்சடி

வொச்சடி

பாடல் தந்தவர் - பூமாலை

பின்னிணைப்பு எண்.11.3

விளைபாட்டுப்பாடல் - பல் இல்லாதவரைப்
பார்த்துப் பாடுதல்

அ) சிறுவனைப் பார்த்துப் பாடுவது

ஆ) சிறுமையைப் பார்த்துப் பாடுவது

ஓட்ட பல்லு மல்லா

ஓட்ட பல்லு பல்லி

ஓடி ஓடி போகாத

ஓடி ஓடி போகாத

ஆரு வீட்டிலும் நிக்காத

ஆரு வீட்டிலும் நிக்காத

காசு கேட்டு அழாத

காசு கேட்டு அழாத

அடிபட்டு சாகாத

அடிபட்டு சாகாத

பாடல் தந்தவர் - ராமன்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.12

நாப்புரட்டுப் பாடல்கள்

(அ)

பச்செ தெங்கிலும் பஞ்செட்டத் தெங்கிலும்

பச்செகுல பசங்குருத்தேறிவர

செந்தெங்கிலும் செம்பட்டத் தெங்கிலும்

செங்குல செங்குருத்தேறிவர

கருந்தெங்கிலும் கரும்பட்டத் தெங்கிலும்

கருங்குல கருங்குருத்தேறிவர

பாடல் தந்தவர் - வேலன்காணி

(ஆ)

பணமும் பயபணம் பரணும் பயபரணும்

பரண்டும் புத்தம்பரணு பணமும் புத்தம் பணம் புதுப்பணம்

பாடல் தந்தவர் - குட்டன்காணி

(இ)

பரண பரண்டு பரண்டு

பரணக்கு காலில்ல

உரலு உருண்டு உருண்டு

உரலுக்கு தண்டில்ல

பாடல் தந்தவர் - மாதம்மா

(ஈ)

புழம்குளம்பு சேழம் குளம்பு சூழம் குளம்பு

முழம் குளம்பு தூழம் குளம்பு

பாடல் தந்தவர் - சங்கரன் காணி

பின்னிணைப்பு எண்.13

காணிக்காரர்களின் அவலத்தன்மை குறித்த பாடல்

கேரள ராசு பட்டயம் தந்தாளே
 நாங்க சீராய் வாழுவே.
 நாங்க ஆதிமலேவாசி;
 கானகச் சோலே மத்தியிலே
 களிப்புடன் வாழும் மலேவாசி.
 நாங்க மலேராசாவுட மக்களான.
 மலேயில ஜவிக்கின மலேவாசி.
 அகத்தியமுனி தந்த மந்திரம்
 நம்முடே சாற்றான. அது
 நம்முடே ஜவிதமான
 ரசு தந்த பட்டயத்த
 ராச்சியபார சர்க்காரு மதிக்கினுல்லா
 ஏன்னு கேட்க யாருமில்லா;
 கேட்டாலெங்கி ஒதைதான் மிச்சமான
 காடரால தொல்ல;
 காட்டானயால தொல்ல.
 மரப்பரணில் குடிவிட்டு
 மாயவாழ்க்கே வாழும் மலேவாசி.
 மலேவாசியா இருந்தென்ன
 தேக்கு ஈட்டி எங்களுக்கில்லா
 மருது பலா எங்களுக்கில்லா
 காட்டில சீவித்தாலும் இன்னு காடற்கே சொந்தம்
 வானத்தில போனாலும் இன்னு யப்பவேணும் காடற்கே
 இதெல்லாம் தீருமே தம்புரானே
 காடு காணிக்கெனச்
 சட்டமிடத் துணைவேணும் தம்புரானே

பாடல் தந்தவர் - கொச்சமணிக்காணி

பின்னிணைப்பு எண்.14

தும்பியினைக் குறித்த பாடல்

ஏ! கொச்சித்தும்பி!

நின்ன சாரீரத்தில் சாயடிச்சது ஆரான.

சொல்லு தும்பி சொல்லு தும்பி

இல்லா.....இல்லா... நான்

சோதிச்ச சண்டக்கு வரேன்

நின்ற ரீங்கார சங்கீதம் கேட்டு

நான் சொக்கிப் போனே.

என்னோடு வந்தக்க

உனக்கு களிக்க கழச்சி தராம்

பறக்கவிட பட்டம் தராம்

ஓட்ட சைக்கிளு தராம்

வட்டமாயி பறக்கின தும்பி

எம்பி எம்பி பறக்கின தும்பி

உயரத்தில் பறக்கின தும்பி

கிட்டக்க ஓடி வா தும்பி

பாடல் தந்தவர் - பார்வதி

பின்னிணைப்பு எண்.15 சோனான் குறித்த பாடல்

பயிறுவிளக் காட்டில கிடக்கின சோனான்
மரத்தடியில் கிடக்கின சோனான்
குப்பக்கடியில கிடக்கின சோனான்
குச்சிட்டு வெளியிலாக்கிய சோனான்
ஒன்று கத்திட்டு வந்த சோனான்
போக்கிட்டு நின்ன பெண்ணச்
சுத்தி சுத்தி ஒழன சோனான்
காலோடு பத்தி ஏறின சோனான்
தலையில் நின்னு; பாத்த சோனான்
சேட்டா சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்
சேச்சி சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்
தம்பி சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்
தங்கே சுகமன்னு சோதிச்ச சோனான்
தலைய சொறிஞ்ச சோனான்
ஈரே பாத்த சோனான்
வாயிலே இட்ட சோனான்

பாடல் தந்தவர் - மாத்திக்காணி

துணைநின்ற வெளியீடுகள்

அ. நூற்கள்

I ஆங்கில நூற்கள்

1. Agesthalingom, S., **Kannikkara Dialect**,
Linguistics Department, Annamalai
University, Annamalainagar, 1976.
2. _____, **A Monograph on Kanikkara
Tribe**, Linguistics Department,
Annamalai University,
Annamalainagar, N.D.
3. Chidambaranatha Pillai V. **Communication Language And
Development** (An Analysis with
reference to the Kanikkara Tribe of
Tamil Nadu), Tribal Research
Centre, Tamil University,
Thanjavur, 2001.
4. Nambiar, P.K. **Census of India – 1961**, Vol. IX,
Part V–B(1),
Directorate of Census Operations,
Madras, 1964.
5. Thurston, Edgar, **Castes and Tribes of Southern
Indian**, VOL.III.K, Cosmo
Publications, New Delhi, 1975.
6. _____, **Tamil Lexicon**, Vol, III Part I,
University of Madras,
Madras, 1982.

II. தமிழ் நூற்கள்

1. ஆழகப்பன், ஆறு., **நாட்டுப் புறப்பாடல்கள்-திறனாய்வு**, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1973.
2. கல்யாணசுந்தரம், நா., **திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில் வரலாறு**, திருக்குமரன் பதிப்பகம், திருச்செந்தூர், 1980.
3. சக்திவேல், சு., **நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு**, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 1992.
4. தமிழண்ணல், **தாலாட்டு**, பாவை நிலையம், காரைக்குடி, 1963.
5. தேவநேயன், ஞா., **தமிழ் நாட்டு விளையாட்டுக்கள்**, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், விமிடேட், சென்னை, 1962.
6. லுர்து, தே., **நாட்டார் வழக்காற்றியல் - சில அடிப்படைகள்**, நாட்டார் வழக்காற்றியல் மையம், தூய சவேரியார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை, 1997.

ஆ. கட்டுரைகள்

I. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்

1. Ahmed, S.K. and Vergheese

“A note on Kanis of Papanasam Hills of Tirunelveli District of Madras State,” *Vanyajati* 13:4, 1965, pp. 146-149.

2. Gnanambal, K.,
 "Funeral Rites among the Kanikkar of Travancore State",
Bulletin of the Depart. of Anthropology, 1(2),
 Govt. of India, 1952, pp.17-36.
3. _____
 "The Kanikkars of Travancore: their Religious and Magical Practices",
Bulletin of The Dept. of Anthropology,
 3(2), Govt. of India, 1954.
4. Jakka Parthasarathy,
 "Critical Issues in dealing with the Tribes of Kanyakumari District, Tamil Nadu" **Proceedings of The VII X VII Session of The Indian Science Conference**,
 Cochin, 1990.
5. Mathur, P.R.G.,
 "Customary Law among the Kanikkars of Travancore",
 Tribal Research and Training Centre, Kozhicode, 1978.
6. Mukherjee, Bhabananada
 "Socio-Economic Organisation of the Kanikkar of Travancore",
Bulletin of the Dept. of Anthropology 2(2),
 1953, PP.33-82
7. _____
 "Marriage among the Kanikkars of Travancore",
Bulletin of the Dept. of Anthropology 5 (1),
 Govt. of India, 1956,
8. Nag, M.K.
 "A Demographic Study of the Kanikkar of Travancore",
Bulletin of The Dept. of Anthropology, 3(2), Govt. of India, 1954, pp. 95-116.

9. _____ "Family Structure of the Kanikkars and Uralis of Travancore", **Bulletin of the Dept. of Anthropology**, 3 (3), Govt. of India, 1954.
10. _____ "Family Structure of the Kanikkar and Urali of Travancore", **Man in India** 36, 1956, PP. 219-223.
11. Sarma, Jyotirmoyee, "The Village Organization of the Kanikkars", **Man in India**, 32(2), 1952, pp. 64-81.
12. Sree Kumari, R., "Life and Language of Kanikkar", **Proceedings of The Second All India Conference of Dravidian Linguistics**, Tirupathi, 1972.
13. Zutshi, G.L., **the** "Functions of Pattapara among Kanikkars", **Vanyajati**, 6, 1958, pp.84-86.

II. தமிழ்க் கட்டுரைகள்

1. பாலகிருஷ்ணன், ஆர்., 'காணிக்காரர்கள்', 'தமிழகப் பழங்குடி மக்கள்' ச. அகத்தியலிங்கம் (ப.ஆ), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1972.
2. சிதம்பரநாதபிள்ளை, வே., 'காணிக்காரர்களின் மொழி மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்,' குமரி மாவட்ட நாட்டுப்புறவியல், தள்ளாளனே, காவ்யா வெளியீடு, வெங்களுர், 2001.

இ. ஆய்வேடு

1. Tharmaraj. Y., **The Tribal – Lore of Kannikkaars**, Ph.D. Thesis (unpublished), Dept. of Tamil, University of Kerala, Kariavattom, 1994.

